

ERGOTERAPİDE YENİLİKÇİ YAKLAŞIMLAR: BİLGİ, İNOVASYON VE TOPLUMSAL ETKİ

19-20 NİSAN 2024
İSTANBUL

İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
ERGOTERAPİ BÖLÜMÜ

Medipol Üniversitesi Yayınları: 77

Yayın Adı

Ergoterapide Yenilikçi Yaklaşımlar: “Bilgi, İnovasyon ve Toplumsal Etki

Editörler

Doç. Dr. Devrim Tarakcı

Öğr. Gör. Halime Avunç

Yayıncı

İstanbul Medipol Üniversitesi

Kavacık Kuzey Kampüs

Kavacık Mah. Ekinciler Cad.

No:19 34810 Beykoz/İstanbul

Yayın Koordinatörü

Emel Murtezaoglu

Mizanpaj

Medicomia

Kapak

Levent Karabağlı - Medicomia

Basım Tarihi

2024

e-ISBN

978-605-4797-80-6

Değerli Katılımcılar,

İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü olarak 19-20 Nisan 2024 tarihlerinde düzenlediğimiz “Ergoterapide Yenilikçi Yaklaşımlar Kongresi”ni başarıyla tamamlamış olmanın gururunu yaşıyoruz. Kongremize katılım sağlayan tüm meslektaşlarımıza, öğrencilerimize ve değerli konuşmacılarımıza en içten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Kongremizin ana teması olan “Bilgi, İnovasyon ve Toplumsal Etki” çerçevesinde gerçekleştirdiğimiz oturumlar ve sunumlar, Ergoterapi mesleğinin geleceğine ışık tutacak nitelikteydi. Bilimsel ve teknolojik gelişmelerin Ergoterapi alanındaki yansımalarını birlikte değerlendirdik ve bu alanda yenilikçi yaklaşımları tartışma fırsatı bulduk. Mesleki bilgi ve yetkinliklerimizi artırmanın yanı sıra, toplumsal farkındalık ve etkinin önemini bir kez daha vurgulama şansımız oldu.

Kongremiz boyunca sağlanan bilgi paylaşımı ve deneyim aktarımı, meslektaşlarımız arasında güçlü bir bağ oluşturdu. Bu bağ yalnızca mesleki gelişimimize değil, aynı zamanda Ergoterapi topluluğumuzun dayanışmasına da katkı sağladı. İlkini düzenlediğimiz bu kongrede elde ettiğimiz başarı ve katılımcılarımızın gösterdiği ilgi, gelecekte düzenleyeceğimiz etkinlikler için bizlere büyük bir motivasyon kaynağı oldu.

Kongremize katkıda bulunan tüm bilim insanlarına, düzenleme komitesine, destekçilerimize ve emeği geçen herkese tekrar teşekkür ediyoruz. Ergoterapi alanında bilgi ve yeniliklerle dolu bir gelecekte tekrar bir araya gelmek ümidiyle.

Saygı ve sevgilerimizle...

Kongre Başkanı

Doç. Dr. Devrim TARAKCI

Bilimsel Sekretery

Öğr. Gör. Halime AVUNÇ

PROGRAM AKIŞI

19 NİSAN-CUMA	
09.00	KAYIT
09.00-09.30	AÇILIŞ
OTURUM BAŞKANI: PROF. DR. ZELİHA CANDAN ALGUN	
09.30-10.00 AÇILIŞ OTURUMU	ERGOTERAPİNİN DÜNYÜ, BUGÜNÜ VE GELECEĞİ PROF. DR. HÜLYA KAYIHAN
OTURUM 1	
OTURUM BAŞKANLARI: PROF. DR. ELA TARAKCI - DOÇ. DR. ESRA ATILGAN	
10.00-11.00	ERGOTERAPİST VE TOPLUMSAL KATILIMA KATKI
10.00-10.15	BİLİŞSEL REHABİLİTASYON DR. ÖĞR. ÜYESİ ÖZDEN ERKAN OĞUL
10.15-10.30	AFET BÖLGESİNDE ERGOTERAPİST OLMAK DR. ÖĞR. ÜYESİ İBRAHİM YAVUZ TATLI
10.30-10.45	TOPLUM TEMELLİ REHABİLİTASYON UZM. ERG. BÜŞRA YUVALI
10.45-11.00	ERGOTERAPİ EĞİTİMİNDE SİMÜLASYON TEMELLİ ÖĞRENME CLAIRE ALEXANDRA SANGSTER JOKIC - ANDREJA BARTOLAC
11.00-11.15	ARA
OTURUM 2	
OTURUM BAŞKANLARI: PROF. DR. AYŞE NUR TUNALI - DR. ÖĞR. ÜYESİ İBRAHİM YAVUZ TATLI	
11.15-12.30	ERGOTERAPİ VE ÇALIŞMA KOŞULLARI ERGOTERAPİDE FARKLI ROTALAR
11.15-11.30	DANIŞMANLIK MERKEZİ AÇMA SÜRECİNİ YÖNETMEK ERG. İREM BARUT
11.30-11.45	BELEDİYEDE ERGOTERAPİST OLMAK ERG. VİLDAN YAHŞİ

11.45-12.00	İNŞAAT MÜHENDİSLİĞİNDEN ERGOTERAPİYE YOLCULUK ERGOTERAPİ 4. SINIF ÖĞRENCİSİ FUAT KESKİN
12.00-12.15	YURT DIŞINDA ERGOTERAPİST OLMAK ERG. ÖYKÜ SU UNAY
12.15-12.30	İNME MERKEZİNDE ERGOTERAPİST OLMAK ERG. HAZAL KILINÇ
12.30-13.30	YEMEK ARASI
OTURUM 3 - 1. SINIF	
13.30-14.10	SÖZEL BİLDİRİLER
OTURUM BAŞKANLARI: DR. ÖĞR. ÜYESİ EMRAH AFŞAR - DR. ÖĞR. ÜYESİ FATOŞ KIRTEKE	
13.30-13.40	SB001
13.40-13.50	SB002
13.50-14.00	SB003
14.00-14.10	SB004
OTURUM 3 - 2. SINIF	
13.30-14.10	SÖZEL BİLDİRİLER
OTURUM BAŞKANLARI: DR. ÖĞR. ÜYESİ BURAK MENEK - DR. FZT. MÜYESSER CAVLAK	
13.30-13.40	SB005
13.40-13.50	SB006
13.50-14.00	SB007
14.00-14.10	SB008

OTURUM 4	
OTURUM BAŞKANLARI: DR. ÖĞR. ÜYESİ GÖZDE ÖNAL - DR. ÖĞR. ÜYESİ SİNEM SALAR	
14.15-15.15	ERGOTERAPİ VE İNOVASYON
14.15-14.30	İNOVASYON VE REHABİLİTASYON PROF. DR. ELA TARAKCI
14.30-14.45	REHABİLİTASYONDA OYUN VE ERGOTERAPİ İSMAİL UZUN
14.45-15.00	3D TASARIM VE ERGOTERAPİ UZM. ERG. MEHMET KAAAN İLDİZ
15.00-15.15	TEKNİK VE DİJİTAL TASARIMCI-ERGOTERAPİST VE GİRİŞİMCİLİK ERG. FERHAN KIR, ERG. ÖZLEM ÇİLLER
15.15-15.30	ARA
OTURUM 5	
OTURUM BAŞKANLARI: PROF. DR. ÜMİT UĞURLU - DOÇ. DR. HASAN ATACAN TONAK	
15.30-16.30	ENDÜSTRİYEL REHABİLİTASYONDA ERGOTERAPİ
15.30-15.45	ERGONOMİ VE HESAPLAMALAR DR. HASAN HÜSEYİN TOKGÖZ
15.45-16.00	MEDİPOL ENDÜSTRİDE SAĞLIK PROJESİ-MEDES ÖĞR. GÖR. HİLAL BOSTANCI SEÇKİN
16.00-16.15	X-SENS GİYİLEBİLİR TEKNOLOJİLERLE ENDÜSTRİYEL YAKLAŞIMLAR FZT. ASLI ELASLAN
16.15-16.30	ERGOTERAPİDE ERGONOMİ VE YAŞAMI YENİDEN TASARLAMAK (LIFESTYLE REDESIGN) ARŞ. GÖR. MERVE KESKİN
16.30 - KAPANIŞ	

20 NİSAN-CUMARTESİ	
09.00	KAYIT
09.00-09.30	AÇILIŞ
OTURUM 1	
OTURUM BAŞKANLARI: DOÇ. DR. SEDEF ŞAHİN - DR. ÖĞR. ÜYESİ AYBÜKE ERSİN	
09.45-10.45	ERGOTERAPİ VE MULTİDİSİPLİNER ETKİLEŞİM
09.45-10.00	FİZİKSEL TIP VE REHABİLİTASYONDA MULTİDİSİPLİNER EKİP BAKIŞ AÇISIYLA ERGOTERAPİ PROF. DR. EBRU YALÇINKAYA
10.00-10.15	SEREBRAL PALSİ REHABİLİTASYONUNDA MULTİDİSİPLİNER ÇALIŞMALAR: FİZİYOTERAPİST BAKIŞ AÇISI UZM. FZT. FERİDE BİLİR
10.15-10.30	ÖZEL EĞİTİM OKULUNDA ERGOTERAPİ ÇALIŞMALARI RAMAZAN KURUÇAY
10.30-10.45	HANGİ DURUMLARDA MULTİDİSİPLİNER EKİP İÇERİSİNDE DANIŞANIMI YÖNLENDİRİRİM? ERG. DUYGU USLU
10.45-11.00	ARA
OTURUM 2	
OTURUM BAŞKANLARI: DOÇ. DR. ZEYNEP BAHADIR - DR. ÖĞR. ÜYESİ ÇAĞIL ERTÜRK	
11.00-12.00	ERGOTERAPİDE KANITA DAYALI UYGULAMALAR
11.00-11.15	ERGOTERAPİDE GÜNCEL BİR ERKEN MÜDAHALE MODELİ: H.E.P. YAKLAŞIMI DR. ÖĞR. ÜYESİ AYMEN BALIKÇI
11.15-11.30	OKUL TEMELLİ ERGOTERAPİ ERG. CEYDA KAYA

11.30-11.45	ONKOLOJİK REHABİLİTASYONDA ERGOTERAPİ UYGULAMALARI DR. ÖĞR. ÜYESİ GÖZDE ÖNAL
11.45-12.00	MESLEKİ REHABİLİTASYONDA GÜNCEL ÇALIŞMALAR DOÇ. DR. ORKUN TAHİR ARAN
12.00-13.00	YEMEK ARASI
OTURUM 3 - 1. SINIF	
13.00-13.40	SÖZEL BİLDİRİLER
OTURUM BAŞKANLARI: PROF. DR. SEVDA ASQAROVA - DR. ÖĞR. ÜYESİ ÖZGÜR BOZAN	
13.00-13.10	SB0009
13.10-13.20	SB0010
13.20-13.30	SB0011
13.30-13.40	SB0012
OTURUM 3 - 2. SINIF	
13.00-13.40	SÖZEL BİLDİRİLER
OTURUM BAŞKANLARI: DR. ÖĞR. ÜYESİ ÖZDEN ERKAN OĞUL - DR. ÖĞR. ÜYESİ GÜLAY ARAS BAYRAM	
13.00-13.10	SB0013
13.10-13.20	SB0014
13.20-13.30	SB0015
13.30-13.40	SB0016

OTURUM 4	
OTURUM BAŞKANLARI: DR. ÖĞR. ÜYESİ GÖKÇE LEBLEBİCİ - DR. ÖĞR. ÜYESİ SÜMEYYE BELHAN ÇELİK	
13.45-15.00	ERGOTERAPİDE ÖZEL KONULAR
13.45-14.00	EL REHABİLİTASYONUNDA GÜNCEL YAKLAŞIMLAR DR. ÖĞR. ÜYESİ İLKEM CEREN SİĞİRTMAÇ
14.00-14.15	ROMATOLOJİK REHABİLİTASYONDA ERGOTERAPİ UZM. ERG. EMİRHAN KARAKUŞ
14.15-14.30	UYKU VE ERGOTERAPİ ARŞ. GÖR. İBRAHİM ERARSLAN
14.30-14.45	PEDİATRİK BESLENME PROBLEMLERİNDE ERGOTERAPİ UZM. ERG. HAVVA MÜNTEHA ÇELİK
14.45-15.00	ERGOTERAPİDE AQUATERAPİ YAKLAŞIMLARI ERG. ŞEVKET DOĞULAR
15.00-15.15	ARA
OTURUM 5	
OTURUM BAŞKANLARI: DR. ÖĞR. ÜYESİ AYMEN BALIKÇI - DR. ÖĞR. ÜYESİ AHMET EMİR	
15.15-16.15	ERGOTERAPİDE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR
15.15-15.30	NÖROGELİŞİMSEL YOGA/OTONOM SİNİR SİSTEMİ REGÜLASYONU DR. FZT. GÖRKEM DİZDAR
15.30-15.45	GÜNCEL LİTERATÜRDE İNTEROSEPSİYON SINIFLAMASI UZM. ERG. FURKAN CANGİ
15.45-16.00	ERGOTERAPİ DESTEKLİ YARATICI HAREKET VE DANS TERAPİSİ ERG. KADRIYE YAĞMURCU
16.00-16.15	EKRAN MARUZİYETİ ERG. YASEMİN PARLAK
16.15-16.30	ÖZEL GEREKSİNİMLİ ÇOCUKLARDA GÜNLÜK YAŞAM AYŞE ARACIKÜL BALIKÇI
16.30-16.45	SÖZEL BİLDİRİ ÖDÜL TÖRENİ
16.45 - KAPANIŞ	

SB001

Akut İnmeli Bireyde Elektroensefalogram Tabanlı Beyin-Bilgisayar Arayüzü Sistemi Etkisinin Vaka Üzerindeki Etkisi

Hazal Kılıncı¹, Hilal Bostancı², Özlem Gezer²

¹ Liv Hospital Group

² İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Transkraniyal manyetik stimülasyon (TMS), manyetik alanlar yoluyla kortikal uyarımı indükleyen bir cihazdır ve inme sonrası üst ekstremitte fonksiyonunda etkili olduğu çalışmalarda gösterilmiştir. Benzer şekilde, Elektroensefalogram Tabanlı Beyin- Bilgisayar Arayüzü (EEG-BBA) sistemleri beyin aktivitesini hareketin yürütülmesi için yürütülebilir komutlara dönüştürür. BBA aracılığıyla EEG ile kaydedilen aktiviteden yararlanılarak, bilek ekstansörlerine Fonksiyonel Elektriksel Stimülasyon (FES) uygulandı ve bu vakada aktivite transasyonu gösterildi. Bu vaka gözlemi EEG-BBA yönteminin akut inme hastası üzerinde uygulandığında, üst ekstremitte fonksiyonu üzerindeki etkilerini ve sonuçlarını anlatmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Sağ frontoparietal hemorajik infarkt tanısı almış sol tarafında güçsüzlük bulunan 37 yaşında kadın hastaya Fugl Meyer üst ekstremitte (FMU), Manuel kas değerlendirmesi, Berg Denge ölçeği (BDÖ), Modifiye Rankin ölçeği (MRÖ), Barthel İndeksi (Bİ) ve ARAT testleri uygulandı. Difüzyon MR'da sağda frontoparietal HT2 infarkt gözlemlendi. Hasta TMS, ergoterapi, fizik tedavi, ayna terapisi, EEG-BBA'yı içeren 3 haftalık müdahale programına dâhil edildi.

Bulgular: Manuel kas testi skorlarında hastanın üst ekstremitte kas kuvveti 1/5 ve sol alt ekstremitte kas kuvveti 2/5 olduğu tespit edildi. Hastanın FMU ilk değerlendirme sonuçları 4, BDÖ=0, MRÖ=4, Bİ=20, ARAT=0, son değerlendirme sonuçları FMU=51, BDÖ=48, Bİ=90, MRÖ=2, ARAT=28 bulundu. İlk değerlendirmede hastanın sol tarafında güçsüzlük olduğu tespit edildi. Müdahale sonrasında hastanın sol alt ekstremitte kas gücünün 3/5 sol alt ekstremitte kas gücünün ise 4/5 olduğu bulundu.

Sonuç-Tartışma: Bu bulgular doğrultusunda akut inmeli hastalarda TMS ve EEG-BBA müdahale yöntemlerinin tolere edilebilir ve uygulanabilir bir rehabilitasyon metodu olduğu düşünülmektedir. Bu uygulama yöntemlerinin daha geniş bir örneklem büyüklüğünde uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elektroensefalogram Tabanlı Beyin- Bilgisayar Arayüzü, Akut, İnme, Müdahale

SB002

Posterior Kortikal Atrofide Bilişsel Rehabilitasyon ve Yenilikçi Bir Yaklaşım Olarak Transkraniyal Manyetik Uyarımın Kullanımı: Olgu Serisi

Özden Erkan Oğul¹, Bahar Güntekin¹, Lütfü Hanoğlu¹, Ebru Yıldırım², Suat Yılmaz³

1 İstanbul Medipol Üniversitesi

2 İstanbul Medipol Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu

3 İstanbul Mega Medipol Üniversite Hastanesi

Giriş: Posterior kortikal atrofi (PKA) günlük yaşam aktiviteleri sekteye uğratan ve giderek artan görsel algısal bozukluklar gibi nöropsikolojik semptomlar ile karakterize nadir görülen progresif bir demans türüdür. Bu olgularda tekrarlayıcı Transkraniyal Manyetik Uyarımı (tTMU) gibi güncel teknolojilerin kullanımı son yıllarda artış göstermiştir. Bu çalışmada PKA'lı 4 olgu üzerinde Transkraniyal Manyetik Uyarımı (TMU) ile birlikte uygulanan bilişsel rehabilitasyonun etkileri sunulmuştur.

Gereç-Yöntem: Çalışmamız, Medipol Mega Hastaneler Kompleksi nöroloji polikliniğine başvuran PKA tanısı almış hasta üzerinde yapıldı. Hastaların görsel algısal becerileri, yürütücü işlevleri, dikkat, hafıza ve dil becerileri nöropsikometrik testler ile değerlendirildi. Ayrıca olguların EEG analizi ile yapıldı. Değerlendirmeler tedavi öncesi ve sonrası olacak şekilde uygulandı. Müdahale programı; hafta 5 gün 2 hafta bilateral Dorsolateral Prefrontal korteks ve sağ Posterior Parietal alana uyarıcı tTMU ve bilişsel rehabilitasyon ve takip eden 6 hafta, haftada 2 gün bilişsel rehabilitasyon uygulamalarından oluştu. Bilişsel rehabilitasyon programında iyileştirici ve kompensatuar yaklaşımlar kullanılarak hastalar psikoeğitim ile desteklendi.

Bulgular: Olguların 1'i erkek 3'ü kadın idi. Yaş ortalaması 53.7 ± 13.98 ve eğitim düzeyleri 6.7 ± 4.92 yıl idi. Nöropsikometrik test sonuçları ve EEG analizleri tablo 1. ve 2'de sunulmuştur.

Sonuç-Tartışma: Bu çalışmanın sonuçları PKA'lı olgularımızda tedavi sonrası Stroop ve Yüz Tanıma testlerinde daha iyi skorların elde edildiğini, EEG bulgularının da buna eşlik ettiğini ortaya koydu. PKA'lı olgularda güncel bir yaklaşım olan tTMU ile bilişsel rehabilitasyon uygulamalarının birlikte kullanımının umut verici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Posterior Kortikal Atrofi, Demans, Transkraniyal Manyetik Uyarı, Biliş Bozuklukları, EEG

Tablo 1. Olguların tedavi öncesi ve sonrasına ait nöropsikometrik verileri

	Olgu 1		Olgu 2		Olgu 3		Olgu 4	
	T.Ö	T.S	T.Ö	T.S	T.Ö	T.S	T.Ö	T.S
Sayı Menzili (İleri)	5	4	4	5	5	5	5	5
Sayı Menzili (Geri)	2	2	3	2	3	3	3	4
Görsel Bellek- Anlık	0	0	1	0	7	5	0	3
USB	0	0	1	0	3	6	1	5
Tanıma	2	2	3	0	1	4	2	2
WMS-MB- Anlık	1	1	13	7	7	7	0	5
USB	0	2	4	1	9	10	0	5
Tanıma	0	5	5	9	1	5	0	1
SBST- Anlık	4	4	3	3	5	5	0	1
Öğrenme Puanı	49	60	53	53	126	108	40	57
Kendiliğinden Hatırlama	0	0	0	0	15	14	0	4
Tanıma	0	6	9	8	15	15	5	4
Toplam Hatırlama	0	6	8	8	15	15	5	12
Akıcılık-Verbal	4	0	6	2	9	8	6	4
Fonomik	30	10	18	25	26	27	20	21
Kategorik	11	10	13	13	13	14	17	17
Soyut Düşünce	6	0	3	3	3	3	3	4
Benzerlik	6	6	6	7	8	8	5	9
Saat Çizimi	0	0	3	0	3	3	2	1
Stroop (sn)	141	92	69	NA	107	77	282	139
Benton Yüz Tanıma T.	34	36	31	31	28	37	39	42
Şekil Kopyalama	0	0	1	0	3	5	2	4
Boston Adlandırma T.	19	24	18	18	24	24	26	27

USB:Uzun Süreli Bellek; **WMS-MB:** Wechsler Hafıza Skalası-Mantıksal Bellek; SBST: Sözel Bellek Süreçleri Testi

Tablo 2. Tedavi öncesi ve sonrası EEG Analiz sonuçları

	PRE							POST						
	Fron	Cent	Tem	TP	P-1	P-2	O	Fron	Cent	Tem	TP	P-1	P-2	O
Delta phase	0,41	0,38	0,38	0,37	0,42	0,41	0,45	0,44	0,37	0,40	0,34	0,31	0,31	0,34
Delta power	1,46	1,08	0,78	0,75	1,51	1,09	1,72	1,91	2,31	1,65	1,35	1,35	1,18	1,12
Theta phase	0,48	0,48	0,43	0,39	0,45	0,40	0,56	0,40	0,40	0,38	0,32	0,36	0,32	0,38
Theta power	1,35	0,93	0,74	0,70	1,18	0,82	2,77	-0,14	0,70	0,48	0,06	0,82	0,10	0,52

Fron: Frontal; C:Central; Tem:Temporal TP: TemporoparietaL; P-1: Parietal-1; P-2:Parietal-2; O:Occipital

SB003

Farklı Dokusal Zeminlerde Becure Balance System ile Denge Performansının Değerlendirilmesi

**Hale Nur Baş¹, Sena Nur Kandemir¹, Ayşe İlayda Özçetin¹, Selin Efsa Erilli¹,
Hilal Bostancı Seçkin¹, Devrim Tarakcı¹**

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

Giriş: Çalışmamızın amacı bireylerin farklı dokusal zeminler üzerindeki dengelerinin Becure Balance System ile incelemesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 18-35 yaş aralığında sağlıklı 30 erkek 30 kadın olgu dâhil edildi. Katılımcılara farklı duyu uyaranlarına karşı oluşan cevabı değerlendirmek amacıyla Adolesan Dunn Duyu Profili Ölçeği uygulandı; değişen zeminlerdeki dengelerini ölçmek için Becure Balance System kullanıldı. Becure Balance System'e 6 farklı zemin entegre edildi ve zeminsiz olmak üzere 7 ölçüm uygulandı. Bu ölçümler gözler açık ve kapalı olacak şekilde gerçekleştirildi. Zeminler; paspas, yumuşak tüylü, ponpon, sert halıfleks, suni çim, kaymaz zemin olmak üzere toplamda 6 farklı doku kullanıldı.

Bulgular: Bireylerin, katılımcıların farklı dokularda denge değerlendirmeleri arasındaki tekrarlı deneyde denge değerlendirmeleri karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı ($p > 0.05$). Duyusal arayış ve yumuşak tüylü zemindeki denge skorları arasında anlamlı ilişki bulundu ($p < 0.05$).

Sonuç-Tartışma: Çalışmamızın sonuçlarına göre; bireylerin farklı dokusal zeminlerde dengelerinin anlamlı olarak değişmediği bulundu. Yumuşak tüylü zeminler kişileri disregüle ettiği ve duyusal olarak kaçınmalarına sebep olduğu için kişilerin bu zemin üzerindeki dengeleri bozulmuştur. İleride yapılacak çalışmalar için çeşitli dokusal zeminleri farklı yaş gruplarında denenmesi önerilmektedir. Bu proje TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında desteklenmiştir (Proje No: 1919B012101354).

Anahtar Kelimeler: Denge, Nintendo Wii Balance Board, Becure Balance System

SB004

Gençlerin Zaman Kullanımı ve Okupasyonel Çeşitliliği ile Aktivite Öz-Algıları Arasındaki İlişkisi

Hülya Yaman¹, Beyza Aslı Bilsel¹

¹ Arş. Gör., İstanbul Gelişim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul, Türkiye

Giriş: Dengeli bir okupasyon modeli sağlığı iyileştirir ve bireylerin, ailelerin, toplulukların ve toplumların ihtiyaçlarını karşılar. Sağlığı ve iyi olma hâlinin sürdürülebilirliğini destekleyen nitelikli uygulamalar arasında bireyin kendi yaşamı için anlamlı olan üretken ve nitelikli okupasyonlara anlamlı katılımını sağlamaktır. Bu çalışma, gençlerin okupasyonel yönelimlerinin niteliği ve çeşitliliklerinin belirlenmesini amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 20-30 yaş aralığında ve okur-yazar olan, herhangi bir fiziksel, nörolojik, psikiyatrik bir tanıya sahip olmayan sağlıklı 158 birey alınmıştır. Çalışmada Sosyodemografik form, Modifiye Okupasyon Rol Anketi, Aktivite Öz-Değerlendirmesi (OSA) ve Rol-Aktivite Dengesi Anketi (RADA) kullanılmıştır. İstatistiksel analizde T Testi, ANOVA ve Pearson Korelasyon testi kullanıldı. Tüm testler için anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya gönüllü olarak katılan bireylerin %65'i çalışan ve %32,9'u öğrenci, yaş ortalamaları 24,01'dir. Gençlerin uykuya ayırdıkları süre ile aktivite rol dengesinde $p = 0,009$ ($p < 0,05$) ve iş ve üretici aktivitelerine ayırdıkları süre ile aktivite öz algıları arasında anlamlı bir ilişki saptandı; $p = 0,010$ ($p < 0,05$). Ek olarak gençlerin telefon kullanım süresi ile aktivite rol dengesi arasında anlamlı bir ilişki saptandı; $p = 0,047$ ($p < 0,05$).

Sonuç-Tartışma: Okupasyonel dengenin değerlendirilmesi, zaman kullanımında yaşanan problemleri belirlemede ve problemlere yönelik müdahalelerinin planlanmasında önem teşkil ettiğini düşünmekteyiz. Temel argümanımız, öz-algısını öğrenmenin, üniversite öğrencilerinin zaman yönetimini anlamak ve bunun akademik başarılarıyla ilişkisini inceleyen araştırmalara rehberlik etmek için gerekli zengin kavramsal çerçeveyi sağladığıdır.

SB005

Serebral Palsili Bir Çocukta HEP Yaklaşımı Temelli Ev Müdahalesinin İncelenmesi

Beyza Kerem¹, Nur Tuba Cangı²

¹ Ataşehir, İstanbul

² Şişli, İstanbul

Giriş: Bu çalışmanın amacı Serebral Palsi (SP) tanılı bir çocukta HEP (Homeostasis-Enrichment-Plasticity) yaklaşımı temelli ev müdahalesinin ince motor beceriler, duyuşal işlem, adaptif davranış ve ebeveyn hedefleri üzerindeki etkilerinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: SP'li 4 yaş 8 aylık bir kız çocuk ve ebeveynleri çalışmaya dâhil edildi. Müdahale öncesi ve sonrası değerlendirmede Duyusal İşleme Ölçeği Okul Öncesi Formu (DİÖ-OÖ), Adaptif Davranış Değerlendirme Sistemi (ADDS-3), Peabody Gelişimsel Motor Skala-2 (PGMS-2) ve Amaca Ulaşım Skalası (AUS) kullanıldı. Haftada iki kez (60 dk.) HEP yaklaşımı temelli ev müdahalesi uygulandı. Müdahale öncesi ve sonrasında elde edilen skorların hesaplanan %95'lik güven aralıklarının örtüşmesi metodu ile değişim analiz edildi.

Bulgular: DİÖ-OÖ'nün T skoruna göre müdahale öncesi ve sonrasında sosyal alan (53.9-64.1/41.9-52.1), görsel işlem (60.3-71.7/44.3-55.7), vücut farkındalığı (60.6-71.4/48.6-59.4) ve toplamda (62.4-69.6/52.4-59.6) güven aralıklarının örtüşmemesi sebebiyle istatistiksel olarak anlamlı bir değişim görülmüştür. ADDS-3 uyum kompoziti ve uyum alanı skorlarının güven aralıkları incelendiğinde müdahale öncesi ve sonrasında genel uyum kompoziti (66-76/79-87) ve sosyal (64-80/82-100) alanda güven aralıklarının örtüşmemesi sebebiyle istatistiksel olarak anlamlı bir değişim görülmüştür. PGMS-2'ye göre ince motor becerilerin standart skorlarına bir artış gözlenirse de müdahale öncesi (59.2-68.8) ve sonrası (65.2-74.8) ince motor skorlarına ait güven aralıkları örtüştüğü için bu değişim istatistiksel olarak anlamlı değildir. Müdahale sonrası AUS skoru 1.4 olarak hesaplanmıştır (Beklenenin üstünde bir performans). AUS T skoru öncesinde müdahale 40 iken müdahale sonrasında 64 olarak hesaplanmıştır (Beklenen hedef performansın aşıldığını ifade eder).

Sonuç-Tartışma: HEP yaklaşımı temelli ev müdahalesinin SP'li bir çocukta sosyal alan, görsel işlem, vücut farkındalığı ve toplam duyuşsal işlemde, genel adaptif beceriler ile sosyal adaptif becerilerde ve ebeveyn hedefleri açısından pozitif etkilerinin olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte, literatürde bu konuyla ilgili daha büyük örneklem gruplarıyla daha kapsamlı çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: SP, HEP Yaklaşımı, Zenginleştirilmiş Çevre, Ev Temelli Müdahale

SB006

Masa Başı Çalışan Bireylerde Rekreatif Aktivitenin Yaşam Kalitesine Etkisi

Ayça Soydan¹, Zeynep Bahadır²

¹ Soydan Ergoterapi ve Danışmanlık Merkezi

² İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Giriş: Çalışmanın amacı, masa başında çalışan bireylerde rekreatif aktivitelerin yaşam kalitesine olan etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu amaç doğrultusunda, İstanbul'un Kağıthane ilçesinde bulunan İSKİ merkez binasında çalışan 18-65 yaş aralığındaki 104 personel üzerinde kesitsel bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, Demografik Bilgi Formu, Boş Zaman Tutum Ölçeği, Boş Zaman Katılım Ölçeği ve SF-36 ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilmiş, tanımlayıcı istatistiksel yöntemler ve güvenilirlik analizi uygulanmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Q-Q Plot çizimi ve çarpıklık-basıklık değerleri ile incelenmiştir. İki bağımsız grup arasındaki fark için bağımsız örneklem t testi, ikiden fazla bağımsız grup karşılaştırmalarında tek yönlü varyans analizi testi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonuçlarına göre, demografik ve sağlıkla ilgili faktörlerin katılımcıların duygusal, fiziksel ve sosyal işlevselliklerinde farklılıklara neden olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, boş zaman katılımının artmasıyla davranışsal aktivitelerin, rekreatif ve kültürel aktivitelerin de arttığı gözlemlenmiştir.

Sonuç-Tartışma: Sonuç olarak, masa başında çalışan bireylerde rekreatif aktivitelerin yaşam kalitesine etkisinin olduğu ve bu etkinin demografik özelliklerle ilişkili olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Rekreatif Aktivite, Ergoterapi, Yaşam Kalitesi.

SB007

Meme Kanserli Hastalarda Ameliyat Sonrası Okupasyonel Performans ve Okupasyonel Dengenin İncelenmesi

Yaren Nur Albayrak¹, Özden Erkan Oğul¹, Firdevs Nur Bilgin²

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

² Duyusal Akademi

Giriş: Çalışmamızın amacı meme kanserli hastaların ameliyat sonrası yaşanan aktivite kısıtlılıklarının, bireylerin okupasyonel performans ve okupasyonel denge üzerindeki etkisini incelemektedir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya deney grubu olarak 20 meme kanser tanılı kadın katılımcı ve kontrol grubu olarak 20 sağlıklı kadın katıldı. Her bir katılımcı Kol Omuz El Sorunları Hızlı Anketi (Quick DASH), Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) ve Aktivite Rol Denge Anketi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Değerlendirme sonucunda Kol Omuz El Sorunları Hızlı Anketi (Quick DASH) ile aktivite performans ve memnuniyetini değerlendiren Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) ve aktivite rol denge durumlarını değerlendiren Aktivite Rol Denge Anketi arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($p>0,05$). Değerlendirme sonucunda kişilerin aktivite kısıtlılıklarını değerlendiren Kol Omuz El Sorunları Hızlı Anketi (Quick DASH) sonuçlarında deney ve kontrol grupları arasında anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Sonuç-Tartışma: Yaptığımız çalışmalar sonucunda meme kanser tanılı kadınların ameliyat sonrası üst ekstremitede aktivite kısıtlılığı yaşadığı görülmüştür. Kanada Aktivite Performans Ölçeği kapsamında meme kanser tanılı kadınların önceliklendirdiği problemleri aktivitelerin ev işleri, serbest zaman aktiviteleri (yürüyüş, yüzme) ve çocuklarıyla vakit geçirmek olduğu görülmüştür. Meme kanser tanılı kadınlarda ameliyat sonrası aktivite kısıtlılıklarının okupasyonel performans ve okupasyonel denge üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Okupasyonel Performans, Okupasyonel Denge, Ergoterapi

SB008

İlköğretim Öğrencilerinde Görsel-Motor Entegrasyonu Becerilerinin Yazı Yazma Performansı Üzerinde Etkisi

Merve Keskin¹, Yusuf Yılmaz¹, Fatmanur Ata¹, Yunus Emre Topçu¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: İlköğretim okullarında öğrenim gören 2. sınıf öğrencilerinin görsel-motor entegrasyonu becerilerinin yazı yazma performansı üzerine etkisi incelemek amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın örneklemini Mart 2024-Nisan 2024 tarihleri arasında İstanbul ili Güngören Yahya Çavuş İlkokulundaki 2. sınıf öğrencilerinden 6-7 yaş arası 122 çocuk (70 kız) oluşturdu. Çocukların yaş, cinsiyet, sınıf düzeyi ve dominant el tercihleri, demografik veri formu ile değerlendirildi. Görsel ve motor becerilerini birleştirme yetenekleri ise Beery-Buktenica Gelişimsel Görsel-Motor Koordinasyon Testi ile ölçüldü. Ayrıca, yazının okunaklılığı, şekil, hizalama, ölçü, aralık ve yazı yazma hızı Minnesota Yazı Yazma Testi (MYYT) ile değerlendirildi. Veriler ergoterapistler tarafından yüz yüze değerlendirme yöntemine dayalı olarak toplanmıştır. Verilerin analiz edilmesinde “SPSS 27.0 (Statistical Package for Social Science) for Windows” programı kullanıldı.

Bulgular: Görsel-motor entegrasyon becerilerin yazı yazma performansı üzerine etkisi incelendiğinde, görsel motor koordinasyon ile MYYT hız parametresi arasında anlamlı bir ilişki saptandı($p<0,05$). Görsel algı ile MYYT okunaklılık, aralık, hizalama, boyut ve şekil parametreleri arasında anlamlı bir ilişki saptandı ($p<0,05$). Motor koordinasyon ile MYYT okunaklılık, aralık, hizalama, boyut ve şekil parametreleri arasında anlamlı bir ilişki saptandı ($p<0,05$).

Sonuç-Tartışma: Eğitim müfredatında görsel-motor entegrasyon becerilerini geliştirmeye yönelik ergoterapi müdahalelerinin entegre edilmesinin, çocukların yazı yazma yeteneklerini iyileştirme potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Bu tür becerilerin desteklenmesi, çocukların akademik başarılarını artırmada kritik bir rol oynayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Görsel-Motor Entegrasyon, Yazı Yazma Performansı, Ergoterapi

SB009

İlköğretim Öğrencilerinde İnce Motor Becerilerinin Yazı Yazma Performansı Üzerinde Etkisi

Merve Keskin¹, Yusuf Yılmaz¹, Fatmanur Ata¹, Yunus Emre Topçu¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: İlköğretim okullarında öğrenim gören 2. sınıf öğrencilerinin ince motor becerilerinin yazı yazma performansı üzerine etkisini incelemek amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın örneklemini Mart 2024-Nisan 2024 tarihleri arasında İstanbul ili Güngören Yahya Çavuş İlkokulundaki 2. sınıf öğrencilerinden 6-7 yaş arası 122 çocuk (70 kız) oluşturdu. Çocukların yaş, cinsiyet, sınıf düzeyi ve dominant el tercihleri demografik veri formu ile, çocukların ince motor becerileri Minnesota El Beceri Testi (MEBT) ile ve yazı yazma performansı (yazının okunaklılık, şekil, hizalama, ölçü, aralık ve yazı yazma hızı) Minnesota Yazı Yazma Testi (MYYT) ile değerlendirilerek çocukların mobilyaya uygunlukları ölçüldü. Veriler ergoterapistler tarafından yüz yüze değerlendirme yöntemine dayalı olarak toplandı. Verilerin analiz edilmesinde "SPSS 27.0 (Statistical Package for Social Science) for Windows" programı kullanıldı.

Bulgular: İnce motor becerilerin yazı yazma performansı üzerindeki etkisi incelendiğinde, MEBT Yerleştirme ile MYYT Hız parametresi arasında anlamlı bir ilişki saptandı ($p<0,05$).

MEBT Çevirme ile MYYT okunaklılık, aralık, hizalama, boyut ve şekil parametreleri arasında anlamlı bir ilişki saptandı ($p<0,05$).

Sonuç-Tartışma: Bu bulgular, erken yaşlarda ince motor becerilerin desteklenmesinin, çocukların akademik başarılarının önemli bir yönü olan yazı yazma becerilerinin gelişimine katkı sağlayabileceğine işaret etmektedir. Bu bağlamda İlköğretim kurumları açısından, ince motor becerilerin gelişimini destekleyici ergoterapi programlarının ve müdahalelerin önemi vurgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yazı Yazma Performansı, İnce Motor Beceri, Ergoterapi

SB0010

Fiziksel Engelli Çocuklarda Leap Motion Destekli Oyunların ve Ergonomik Müdahalelerin Bakım Veren Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

Sevnur Erduğan¹, Gözde Şanal¹, İbrahim Erarslan¹, Devrim Tarakcı¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Bu çalışma, fiziksel engelli çocuklarda ergonomik müdahale ve Leap Motion kullanılarak zenginleştirilmiş teknolojik temelli ergoterapi müdahalesinin çocukların fonksiyonel bağımsızlık, aktivite performansı ve el fonksiyonları üzerindeki etkisini arttırmak ve bakım veren yükünü azaltmak amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya fiziksel engele sahip 5-12 yaş aralığında toplam 25 çocuk dâhil edildi. Çalışma grupları randomize edildi. Müdahale grubunda teknoloji temelli ergoterapi müdahalesi 6 hafta, haftada 2 ve toplam 12 seans uygulandı. Veri toplama araçları olarak fiziksel engelli çocuklara Fonksiyonel Pediatrik Bağımsızlık Ölçeği (WeeFIM), Kanada Aktivite Performans Ölçütü (KAPÖ) ve Jebsen Taylor El Fonksiyon Testi uygulandı. Bakım verenlere ise Zarit Bakıcı Yük Ölçeği (ZBYÖ) ve Kısa Form-36 (KF-36) uygulandı. Kontrol grubunda, müdahale grubuna uygulanan veri toplama araçları ile ilk değerlendirme ve 6 hafta sonra son değerlendirme alındı.

Bulgular: Bireylerin müdahale sonrası aktivite performansını değerlendiren KAPÖ'den ve fonksiyonel bağımsızlığını değerlendiren WeeFIM'den elde edilen verilerde anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). Bakım verenin yaşam kalitesini KF-36 ve yükünü değerlendiren ZBYÖ'den elde edilen verilerde anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). Bireylerin el fonksiyonlarını değerlendiren Jebsen Taylor El Fonksiyon Testi değerlendirme sonuçlarında anlamlı fark görülmedi ($p > 0,05$).

Sonuç-Tartışma: Çalışmada bireylerin aktivite performansı, fonksiyonel bağımsızlığı ve bakım verenin yaşam kalitesi artmış olup, bakım yükü azalmıştır. Fiziksel engelli çocukların rehabilitasyonunda teknoloji temelli ergoterapi uygulamalarının olumlu bir etkisi olduğu ve bu alanla ilgili daha çok sayıda çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aktivite, Bakım Veren, Ergoterapi, Fiziksel Engel, Fonksiyonel Bağımsızlık

SB0011

Ortez Kullanan Serebral Palsili Hastalarda Ortez Memnuniyetinin Yaşam Kalitesi ve Bağımsızlığa Etkisinin İncelenmesi

Gamze Ög¹, Esra Atılğan¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Bu çalışmanın amacı, serebral palsili bireylerde ortez memnuniyetinin yaşam kalitesine ve fonksiyonel bağımsızlığa etkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Dâhil edilme kriterlerini karşılayan yaş aralığı 13-18 olan serebral palsy tanılı 110 birey (61 erkek, 49 kadın) çalışmaya dâhil edilmiştir. Bireylerin fonksiyonel düzeyi Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemi (KMFSS) ile, ortezden memnuniyetleri Quebec Yardımcı Teknoloji Kullanıcı Memnuniyeti Değerlendirme 2.0 (Q-YTKMD) Anketi ile, yaşam kaliteleri Pediatrik Yaşam Kalitesi Ölçeği 3.0 (PedsQL) SP Modülü ile ve bağımsızlık düzeyleri Çocuklar için Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WeeFIM) ile değerlendirilmiştir. Verilerin analizi SPSS 23.0 istatistik paket programında yapılmıştır.

Bulgular: Q-YTKMD toplam puanı ile PedsQL toplam puanı ve (ağrı ve acı dışında) alt başlıkları arasında anlamlı bir korelasyon ilişkisi saptanamamıştır ($p>0.05$). Q-YTKMD toplam puanı ile WeeFIM toplam puanı arasında anlamlı bir korelasyon ilişkisi bulunamamıştır ($p>0.05$). WeeFIM toplam puanı ile PedsQL toplam puanı arasında $r=0.913$ pozitif yönde çok yüksek ($p=0,000<0.05$) düzeyde korelasyon bulunmuştur.

Sonuç-Tartışma: Ortez kullanan serebral palsili bireylerin memnuniyeti ile yaşam kalitesi ve bağımsızlık düzeylerinin bir ilişkisi olmadığı sonucuna varılmıştır. Bunların haricinde bağımsızlık düzeyinin arttıkça yaşam kalitesinin de arttığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ortez, Memnuniyet, Yaşam Kalitesi, Bağımsızlık

Ergoterapi Öğrencilerinin Yürütücü İşlevler ve Yaşam Kalitesi İlişkisinin Cinsiyet Özelinde İncelenmesi

Gülsüm Uzer¹, Aslıhan Günay¹, Emir Eren¹, Esmanur Çalışan¹, Gülseren Şahsi¹, Kerem Büyüksamancı¹, Mehmet Emin Efiloğlu¹, Meltem Cirit¹, Lütfiye Arslan¹, Ömer Faruk Akcaba¹, Rümeyza Kandıra¹, Sude Yılmaz¹, Şevval Demir¹, Özden Erkan Oğul¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Bu çalışma ile kadın Ergoterapi öğrencilerinin yürütücü işlev becerileri ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamız, İstanbul Medipol Üniversitesi Ergoterapi bölümünde okuyan, çalışmaya katılmaya gönüllü olan 44 kadın öğrenci üzerinde yapılmıştır. Psikiyatrik ya da nörolojik tanısı olan öğrenciler çalışmadan dışlanmıştır. Katılımcıların yürütücü becerileri İz Sürme Testi (A ve B formu), Akıcılık testleri ile; yaşam kaliteleri Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği – Kısa Form (WHOQOL-BREF) Türkçe versiyonu ile değerlendirildi. Ayrıca vakaların depresyon durumları Beck Depresyon Ölçeği ile değerlendirildi. Yürütücü becerileri ve yaşam kalitesi arasındaki ilişki Spearman's Korelasyon Analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Olguların yaş ortalaması 20.00 ± 1.6 idi. Katılımcıların %56.8'i 1. Sınıf, %31.8'i 2. sınıf, %9.1'i 3. sınıf ve %12.3'ü 4. sınıf idi. Yürütücü fonksiyon ve yaşam kalitesi ilişkisi incelendiğinde; WHOQOL-BREF testinin Sosyal İlişki alt testi ile semantik akıcılık ($r = 0.382$) ve fenomik akıcılık (0.344) arasında anlamlı ilişki ($p < 0.05$), Genel Sağlık Durumu alt testleri ile İz Sürme testinin B formu (-0.354) arasında anlamlı ilişki bulundu ($p < 0.05$). Depresyon değerlendirmesinde yaşam kalitesinin Çevre (-0.538), Fiziksel (-0.486) ve Psikolojik Sağlık (-0.787) alt testlerinde anlamlı ilişki görüldü ($p < 0.001$).

Sonuç-Tartışma: Çalışmamız yürütücü işlevler ve yaşam kalitesinin birbiriyle ilişkili olduğunu göstermiştir. Yürütücü işlevleri daha yüksek olan kadın öğrencilerin, özellikle sosyal ilişkileri açısından daha yüksek yaşam kalitesine sahip olduğu görülmüştür. Bununla birlikte depresyonun yaşam kalitesini olumsuz etkilediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yürütücü İşlevler, Yaşam Kalitesi, Cinsiyet, Öğrenci, Depresyon

SB0013

Otizm Spektrum Bozukluğuna Sahip Çocuğu Olan Annelerin Kawa Modeline Göre İncelenmesi

Gökçe Kutlu¹, Feyza Karademir¹, Sümeyye Sarışahin¹, Zeynep Çorakçı Yazıcıoğlu²

¹ Bezmialem Vakıf Üniversitesi

² Atlas Üniversitesi

Giriş: Otizmlı bir çocuğa sahip ebeveynlerin yaşamı, bir dizi zorluk ve stres unsuruyla doludur; çocuklarını çeşitli randevulara ve hizmetlere götürme sorumluluğu, çocuklarının haklarını savunma yükümlülüğü, çocuklarının farklı zorluklarla başa çıkmasına yardımcı olma çabaları ve beklenmedik durumlarla mücadele etme gerekliliği gibi birçok zorunlulukla karşı karşıyadırlar. Bu çalışma, Kawa Modeli'ni kullanarak otizmlı çocuğa sahip annelerin yaşadığı zorlukları ve baş etme stratejilerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza otizm spektrum bozukluğu ile takip edilen çocukların anneleri dâhil edilmiştir. Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden birisi olan fenomenoloji deseniyle yürütülmüştür. Görüşmeler yüz yüze olacak şekilde gerçekleştirilmiştir. Annelere Demografik Bilgi Edinme Formu, Otizmde Yaşam Kalitesi Anketi-Ebeveyn Sürümü ve Kawa Modeli uygulanarak annelerin bağlamı, zorlukları ve kaynakları değerlendirilmiştir. Nitel veriler içerik analizi kullanılarak çözümlenmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza 10 anne katılım sağlamıştır. Annelerin yaş ortalamaları 31 ± 3.16 (min:27-maks:36) yıldır. Otizmde Yaşam Kalitesi Anketi- Ebeveyn Sürümü'nde anneler için Bölüm A skorları %50'sinde (n:5), Bölüm B skorları %50'sinde (n:5) ve genel yaşam memnuniyeti %70'inde (n:7) zayıf kaydedilmiştir. Nitel analiz sonucunda 3 tema elde edilmiş olup kişisel nitelikler ve kaynaklar temasında dört kategori, zorluklar ve engeller temasında dört kategori ve bağlam temasında da iki kategori bulunmaktadır.

Sonuç-Tartışma: Otizm spektrum bozukluğuna sahip çocukları olan annelerin yaşadığı zorluklar derinlemesine incelenmelidir. Bu zorluklar, fiziksel, duygusal, ekonomik ve sosyal alanlar gibi birçok alanda yaşam kalitesini olumsuz etkileyebilir. Ancak, uygun destek ve baş etme stratejileriyle, annelerin yaşam kalitelerini artırabilecekleri ve ailelerinin genel refahını iyileştirebilecekleri bir potansiyel vardır. Bu çalışma, otizmlı çocukları olan annelere yönelik daha etkili destek ve kaynakların geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu, Anne, Kawa Modeli

SB0014

Çalışan Rol Görüşmesi'nin Türkçe Geçerlilik ve Güvenilirliği

Zeynep Demir¹¹ Hacettepe Üniversitesi

Giriş: Bu çalışmanın hedefi Çalışan Rol Görüşmesi'nin (ÇRG) test – tekrar test güvenilirliğini ve dış geçerliğini incelemektir. ÇRG, yaralı veya uzun süredir hastalığı veya sakatlığı olan çalışan bireylerin işe dönme potansiyelini etkileyebilecek psikososyal ve çevresel faktörlerin değerlendirmesine yönelik geliştirilmiştir. İnsan performansını ve engelliliği etkileyen psikososyal ve çevresel faktörleri açıklamaya çalışan Ergoterapi modeli olan İnsan Okupasyon Modeli (MOHO) teorik çerçevesine dayalı bir yarı yapılandırılmış görüşmedir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza 18-65 yaş arası, herhangi bir kronik hastalığı bulunmayan aktif çalışan bireyler dâhil edilmiştir. Katılımcılara Demografik Bilgi Formu, ÇRG ve Çalışma Rolü İşlevselliği Anketi (ÇRİA) uygulanmıştır. ÇRG geçerliği Cronbach alfa ile, Faktör dağılımına tanımlayıcı (CFA) ve açımlayıcı (EFA) faktör analizi ile, test – tekrar test geçerliliği sınıflar arası korelasyon katsayısı (ICC) ile, dış geçerlilik ise Pearson korelasyon katsayısı ile hesaplanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 59'u kadın 23'ü erkek (ortalama yaş $35,51 \pm 10,89$) toplam 82 kişi dâhil edilmiştir. ÇRG 0.79 Cronbach alfa değeri ile yüksek geçerlik göstermiştir. EFA sonuçlarında 2 faktör dağılımı göstermiş olup total varyansın %67'si bu faktörlerle açıklanmıştır. CFA sonuçlarına göre iyi model uyumu göstermiştir (CFI = 0.90, TLI= 0.87, RMSEA = 0.05). Ölçeğin tekrar test edilebilirlik analizinde ICC değeri 0.98 bulunarak, test- tekrar test geçerliği mükemmel çıkmıştır. ÇRG'nin dış geçerliği ÇRİA ile korelasyonunun incelenmesi ile yapılmıştır ve iki ölçek arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır.

Sonuç-Tartışma: ÇRG Türkçe versiyonun çalışma sonucunda çalışanların psikososyal ve çevresel algılarının değerlendirilmesinde geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çalışan Rol Görüşmesi, Mesleki Rehabilitasyon, Geçerlilik, Güvenilirlik

SB0015

Okul Çağındaki Unilateral Serebral Palsili Çocuklarda 3D Yazıcı Temelli Adaptif Cihazların Günlük Yaşam Aktivitelerine Etkisi

Aleyna Bendeş¹, Devrim Tarakcı¹, Hilal Bostancı Seçkin¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Serebral Palsi (SP) yaşamın erken dönemlerinden başlayarak kişinin fonksiyonel kapasitesini, bağımsızlığını ve günlük yaşam aktivitelerini etkileyen kronik bir hastalıktır. Çalışmanın amacı unilateral serebral palsili çocuklarda 3D yazıcılar kullanılarak kişiye özgü adaptif cihaz tasarlamak ve bu tasarlanan adaptif cihazlar ile kişilerin günlük yaşam aktivitelerine katılımını sağlamaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza, Kocaeli Umut Işığım Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinde devam eden 5 unilateral SP'li çocuk dâhil edildi. Çalışma öncesinde ve sonrasında bireylerin aktivitelerini değerlendirebilmek için Modifiye Aktivite Analiz Formu, üst ekstremitayı değerlendirmek için Abilhands-Kids Anketi, bireylerin işlevselliklerini ve yetersizliklerini değerlendirmek için Modifiye ICF testi, günlük yaşam aktivitelerinde fonksiyonel bağımsızlık düzeyini belirlemek için Pediatrik Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (WEEFIM) kullanıldı. Bu değerlendirmeler ışığında Meshmixer ve Ultimaker Cura programları kullanılarak kişiye özgü adaptif cihaz tasarlandı, tasarlanan adaptif cihaz Ultimaker markalı 3D yazıcı ile basıldı. Çalışmamız TÜBİTAK tarafından 2209A projesi kapsamında desteklenmiştir.

Bulgular: Bireylerin en çok yazı yazma, beslenme ve diş fırçalama aktivitesinde zorlandıkları tespit edildi. Bu aktiviteleri kolaylaştırmak için 3D yazıcı ile adaptif cihaz basıldı ve hastalara temin edildi. Adaptif cihazın kullanımıyla birlikte çocukların ABILHAND-Kids envanterine göre ortalama 26 olan puanın 30'a yükseldiği ve WeeFIM sonuçlarında ortalama 53 olan puanın 60 puana yükseldiği görülmüştür. Son değerlendirmede bireyler günlük yaşam aktivitelerinde bağımsızlıklarının büyük oranda arttığını belirtti, bireyler üzerindeki stres seviyelerinin azaldığı, aktiviteye karşı motivasyonlarının ve aktivite performanslarının da arttığı gözlemlenmiştir.

Sonuç-Tartışma: Adaptif cihaz kullanımıyla birlikte bireylerin beslenme aktivitesi bağımsızlaştı. Yazı yazma ve diş fırçalama aktiviteleri kolaylaştı. Hastanın ilk ve son ölçeklerinin sonuçları karşılaştırıldığında; ABİLHANDS-Kids anketi, ICF ve WeeFIM değerlerinde anlamlı farklar gözlemlendi. Adaptif cihazdan sonra, kişilerin aktivite performansında ve motivasyonda artış gözlemlendi. Ergoterapi müdahalelerinde 3D yazıcıların günlük yaşam adaptasyonlarında kullanılması için yapılacak daha fazla çalışmalara ihtiyaç vardır. Bizim çalışmamızın bu anlamda ergoterapistler için ufuk açacak bir çalışma olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Adaptif Cihaz, Unilaretal SP, 3D Yazıcı

SB0016

Serebral Palsili Çocuklarda Beslenme Problemlerinin Duyusal Problemler ile İlişkisi

Asel Turgut¹, Buse Nas¹, Halime Avunç¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Serebral Palsili çocuklarda görülen motor ve duysal problemler doğrudan bu alanları etkilemekte olup, günlük yaşamdaki aktiviteleri olumsuz etkilenmektedir. Bu çalışma Serebral Palsi tanısı olan çocukların beslenme problemleri ile duysal problemler arasındaki ilişkiyi araştırmak için planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 15 kız, 27 erkek olmak üzere 6-10 yaş aralığında, Serebral Palsi tanısı olan 42 çocuk dâhil edilmiştir. Katılımcılara Demografik Veri Formu, Beslenme Problemlerini Tarama Aracı (BPTA) ve Dunn Duyu Profili Bakım Veren Anketi uygulanmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 8.42±1.38'dir.

Bulgular: Çalışmanın sonucuna göre, Serebral Palsi tanısı olan ve çalışmamıza katılan çocuklarda duysal problemler ve beslenme problemleri olduğu görülmüştür. Oral motor yetersizliğinden dolayı gıdayı tüketemeyen çocuklarda, seçici yiyeceklik gibi davranış problemleri olduğu görülmüştür. Serebral Palsi tanılı olan çocukların beslenme problemleri ile duysal problemler arasında istatistiksel olarak ilişki olduğu saptanmıştır ($p \leq 0,05$). Beslenme ile ilgili davranış problemleri ile oral duysal işlem genel toplam arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p \leq 0,05$).

Sonuç-Tartışma: Serebral Palsili çocukların beslenme problemlerinin sıklığı ve şiddeti ile hassasiyet ve kaçınma aralıklarında gösterdikleri fark arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Serebral Palsi tanısı olan çocukların beslenme problemlerine yönelik olarak yapılacak ileriki çalışmalarda bu çocukların duysal fonksiyonlarının değerlendirilmesini ve problem belirlenen alanlarını da içeren çeşitli ergoterapi müdahalelerinin planlanması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Beslenme Problemleri, Duyusal Fonksiyonlar, Ergoterapi, Serebral Palsi

POSTERLER

P001

Tip 2 Diyabetli Bireylerde Aktivite Öz Yeterliliğini Etkileyen Kişisel Faktörlerin İncelenmesi

Sevim Nur Koç¹, Başar Öztürk²

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

² Fenerbahçe Üniversitesi

Giriş: Tip 2 Diyabetli bireylerin aktivite-öz yeterlilik düzeylerini etkileyen faktörler incelenerek bireylerin aktivite öz yeterliliklerini en çok etkileyen kişisel faktörlerin tespit edilmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 32 birey dâhil edilmiştir. Çalışma kapsamında bireyler sosyodemografik bilgi formu, Aktivite Öz Değerlendirme Ölçeği, Beck Depresyon ve Beck Anksiyete Envanteri, Yorgunluk Şiddet Ölçeği, Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi, Algılanan Stres Ölçeği, SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği ve Sağlık Profili ile değerlendirilip kavrama kuvvetleri için Jamar Hidrolik El Dinamometresi ve Pinchmetre ile değerlendirilmiştir. Tip 2 diyabetli bireylerin nöropati varlıklarının aktivite öz yeterlilik düzeylerine etkisinin olup olmadığı Semmes-Weinstein Monofilament Testi ve Diapozon kullanarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bireylerin aktivite algı ve önemlilik düzeyleri ile depresyon, anksiyete, yorgunluk şiddeti, stres düzeyi ve uyku kalitesi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p < 0.05$). Bireylerin aktivite öz yeterlilik düzeylerine en çok etki eden kişisel faktöre bakıldığında ise stres düzeylerinin ve yorgunluk şiddetlerinin etkisi olduğu tespit edildi ($p < 0.001$).

Sonuç-Tartışma: Literatür incelendiğinde Tip 2 diyabetli bireylerde stres, depresyon ve kaygı düzeylerinin bireylerin öz yeterlilik düzeylerini azalttığı yönündedir. Çalışmamızda bireylerin aktivite öz yeterlilik düzeylerine en çok etki eden faktörlerin stres ve yorgunluk şiddetinin etkisi olduğu sonucuna varılmıştır. Bireylerin aktivite öz yeterliliklerini etki eden faktörlere yönelik kişi merkezli ergoterapi müdahalelerinin yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Tip 2 Diyabet, Aktivite, Öz Yeterlilik, Kişisel Faktörler

P002

Serebellar Medullablastom Tanısı Olan Bir Olguda H.E.P. (Homeostasis-Enrichment-Plasticity) Yaklaşımının Etkilerinin İncelenmesi

Duygu Demirbaş¹, İlkan Mursal¹

¹ Sense On

Giriş: Medulloblastoma, çocukluk çağında nadir görülen bir beyin tümörüdür. Bu tür tümörler, genellikle beynin serebellar bölgesinde ortaya çıkar. Medulloblastoma; koordinasyon sorunları, kusma, baş ağrısı ve nörolojik belirtilere neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı; HEP (Homeostasis-Enrichment-Plasticity) yaklaşımının serebellar medullablastom tanısı olan bir çocukta motor gelişim ve ebeveyn hedefleri üzerine etkilerinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: HEP yaklaşımının motor gelişim ve ebeveyn hedeflerinin üzerindeki potansiyel Serebellar Medullablastom tanısı alan ve cerrahi sonrası fizyoterapiye yönlendirilen 7 yaşında bir kız çocuk (E.) çalışmaya dâhil edildi. Müdahale öncesi ve sonrası değerlendirmede Anne Baba Stres Ölçeği (ABSÖ), Kaba Motor Fonksiyon Ölçümü (KMFÖ), Duyu Profili (DP), Pediatrik Özürlülük Değerlendirmesi Envanteri. (PÖDE) ve Amaca Ulaşım Skalası (AUS) kullanılmıştır. HEP yaklaşımı, literatürde tanımlanan şekilde (Balıkçı, 2022), haftada iki kez (her seans 60 dakika) olmak üzere 6 ay boyunca uygulandı.

Bulgular: ABSÖ'ye göre; müdahale öncesinde ebeveynlerde yüksek düzeyde stres (48/64) ve müdahale sonrasında test tekrarlandığında ise sonuç hafif düzeyde stres (27/64) olarak belirlendi. KMFÖ'ye göre motor becerilerde belirgin bir gelişme olduğu ortaya koyuldu (Ayakta durma bölümünde %10,2'den %51,2'ye; yürüme, koşma ve zıplama bölümünde %15,2'den %37,5'e). DP bireyin duyuusal hassasiyet alanında pozitif değişimler kaydetmiştir (muhtemel farklılıktan tipik aralığa). PÖDE verilerine göre kendine bakım (%2,7'den %15'e), mobilite (%1,69'dan 11,86'ya) ve bireyin sosyal fonksiyon (%4,61'den %32,3'e) alanlarında gelişim gösterdiği tespit edildi. AUS'a göre beklenenin üstünde (+1.6 SS) bir puan elde edildi.

Sonuç-Tartışma: Çalışmamızın sonucunda HEP yaklaşımının Serebellar Medullablastom tanısı alan 7 yaşındaki bir kız çocukta ebeveyn stres seviyesi,

bireyin duyuşal işlem, motor beceri, sosyal fonksiyon, öz bakım becerileri, mobilite ve ebeveyn hedefleri üzerine pozitif etkilerini ortaya koymaktadır. Bu bir olgu çalışması olduğundan sonuçları genellenemez. Daha kapsamlı çalışmaların yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Serebellar Medullablastom, HEP Yaklaşımı, Zenginleştirilmiş Çevre

P003

Pitt-Hopkins Sendromlu Olguda Ergoterapi Müdahalesinin Etkinliği ve Bakım Veren Yüküne Etkisi: Olgu Sunumu

Zehra Uçar^{1,2}¹ İstanbul Medipol Üniversitesi² Başarı Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi

Giriş: Nadir bir genetik hastalık olan Pitt-Hopkins Sendromu (PTHS), zihinsel engellilik, gelişimde gecikme, davranış farklılıkları, ayırt edici yüz özellikleri ve normal olmayan nefes alma düzenleri ile karakterizedir. Bu olgu sunumunun amacı, PTHS tanılı bireye uygulanan ergoterapi müdahalesinin etkinliği ve bakım veren üzerindeki etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bakım verenlerinden bildiri için onam alınan 5 yaşındaki danışan, 10 ay boyunca haftada bir kez 40'ar dakikalık ergoterapi seansına dâhil edildi. Bakım verenlerinin danışanın aktivite performansını ve memnuniyetini değerlendirmesi için Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ), bakım verenlerin yaşadıkları güçlüğü değerlendirmek için Bakım Verme Yüğü Ölçeği, terapi öncesinde ve sonrasında uygulandı. Müdahale planı, KAPÖ'de bildirilen aktivitelerin önem puanlarına göre oluşturuldu. Danışan, tüm seanslara düzenli katılım sağlamamıştır.

Bulgular: İlk ve son değerlendirmeler incelendiğinde, KAPÖ performans puanı değişimi 2,6 (ilk değerlendirme: 3,4; son değerlendirme: 6), memnuniyet puanı değişimi 3,6 (ilk değerlendirme: 3,2; son değerlendirme: 6,8) olarak kaydedildi. Bakım verme yükü ölçeğinde 7 puanlık bir azalma olduğu görüldü.

Sonuç-Tartışma: Çalışma bulguları, ergoterapi müdahalesinin PTHS tanılı bireyin aktivite performansı ve bakım verenlerin hissettikleri yük üzerinde etkili olabileceğini ancak daha anlamlı sonuçlara ulaşmak için kapsamlı çalışmaların yapılmasına ihtiyaç olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi, Pitt-Hopkins Sendromu, Bakım Veren, Aktivite Performansı

P004

Uzatma Kollu Silikonlu Saç Yıkama Aparatının Üretimi

Beyza İlayda Özdemir¹, Sümeyye Tıkır¹, Remziye Akarsu¹, Mehmet Kaan İldiz²

¹ Biruni Üniversitesi

² Üsküdar Üniversitesi

Giriş: Üst ekstremitelerde kullanım yetersizliği olan bazı bireyler bağımsız olarak saç yıkama aktivitesini gerçekleştirememektedir. Bağımsızlıklarını sağlamak için yardımcı teknoloji ekipmanlarına ihtiyaç duymaktadırlar. Bu çalışmanın amacı, bireyin önemli günlük yaşam aktivitelerinden biri olan saç yıkama aktivitesini bağımsız gerçekleştirmesini sağlayacak “Uzatma kollu silikonlu saç yıkama aparatı” prototipini üretmektir.

Gereç-Yöntem: Ürünün basımı Üsküdar Üniversitesinde yer alan Craftian Makes ofisinde FDM tipi 3B yazıcı ile gerçekleştirildi. Sekiz hafta süren prototipleme ve üretim sürecinde, evrensel tasarım ilkeleri dikkate alındı. Kullanıma hazır olan son ürün 13 saatte üretildi. ISO standartlarında vida tiplmesi kullanılarak tutma kulpu belirli parçalara bölünerek tasarlandı ve tasarlanan parçalar birbirine hızlı bir şekilde montajlanması için bu tip vidalar tercih edildi. Ürünün bağlantı parçası ve ana gövdesine bağlı olan kapağın yerine tersine mühendislik metoduyla benzer bir kapak tasarlandı. Ürünün orijinal versiyonuna montajı, termal yöntemlerle bağlantı parçasının şekli değiştirilerek yapııştırıldı.

Bulgular: Prototipin üretimi 3B yazıcıda başarıyla tamamlandı. Prototipin kullanımı test edildi ve başarılı oldu. Prototip olarak tasarlanan ürünün ham versiyonuna uyumlu olarak geliştirildiği için bir tamamlayıcı ürün özelliği gösterdiği bu da ürünün son hâli olan seri üretim aşamasına yaklaşıldığını göstermektedir. Bunun bir sonraki aşaması seri üretim ve fabrikalar için geliştirilmesidir. Bu hâliyle de ticari faaliyete ve direkt kullanıma uygun olduğu düşünülmektedir.

Sonuç-Tartışma: Bu çalışmada, saç yıkama aktivitesinin bağımsız gerçekleştirilebilmesini sağlayan ‘Uzatma kollu silikonlu saç yıkama aparatı’ üretilmiştir. İleri araştırmalarda prototipin fonksiyonel özelliklerinin artırılarak sırtta kullanımını da sağlayacak tasarımların oluşturulması önerilmektedir. Ayrıca, bu prototipin geliştirilmesi, bireylerde denenmesi ve sonuçlarının paylaşılmasının önemli olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Üç Boyutlu Yazıcı, Modelleme, Yardımcı Cihaz

P005

Stres Çarkı Tipi Oyuncakların Kullanımının Dikkat Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Beyza Yılmaz¹, Zehra Gümüş², Mehmet Kaan İldiz³

¹ Bezmialem Vakıf Üniversitesi

² İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi

³ Üsküdar Üniversitesi

Giriş: Klinik ortamlarda stres çarkı tipi oyuncaklar her yaştan birey için birçok aktivite alanında kullanılabilmektedir. Bu çalışmanın amacı stres çarkı tipi oyuncakların ergoterapi alanındaki kullanımı ve dikkat üzerine olan etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Google Scholar, PubMed ve ScienceDirect veri tabanları kullanılarak yapılan literatür taramasında “fidget”, “attention”, “occupational therapy”, “academic performance” ve “impulsivity” anahtar kelimeleri farklı kombinasyonlarla kullanılmış, çalışma yılı olarak herhangi bir kısıtlama yapılmamıştır. Müdahale aracı olarak stres çarkı tipi oyuncakları kullanan ve bunların dikkat ile ilişkisini inceleyen çalışmalar dâhil edilmiş, yutma vakalarının incelendiği çalışmalar ise çalışma dışı bırakılmıştır.

Bulgular: Yapılan araştırmaların sonucunda bu çalışmanın amacına uygun dokuz klinik araştırmaya ulaşılmıştır. Kullanılan materyaller kullanım sıklığına göre; stres çarkı, fidget cube, tangle puzzle ve bouncy band olarak sıralanmıştır. Stres çarkı tipi oyuncakların dikkat ile ilişkisi incelendiğinde; çalışmaların %33.33’ünün olumlu etki sağladığı, %22.22’sinin etkisiz olduğu ve %44.44’ünün olumsuz etkiye sebep olduğu ifadesine yer veren sonuçlara ulaşılmıştır.

Sonuç-Tartışma: Bu çalışmada stres çarkı tipi oyuncakların ergoterapi alanındaki kullanımı ve dikkat ile ilişkisi incelenmiştir. Elde edilen sonuçların heterojen olmasının nedeni uygulama sahaları ve metodolojilerinin farklılığını ve stres çarkı tipi oyuncakların kullanımının yaygın olmadığını düşündürmektedir. Rehabilitasyonda da kullanılabilen bu tip yardımcı materyallerle ergoterapi alanında sınırlı sayıda çalışma yaptığı sonucuna ulaşılmış olup bu alanda daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Geniş örneklem gruplarıyla yapılacak olan çalışmaların stres çarkı tipi oyuncaklar ve dikkat arasındaki ilişkiyi daha etkili bir şekilde açıklayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Dikkat, Stres Çarkı, Ergoterapi, Rehabilitasyon

P006

Gerçek ve Sanal Ortamda Ergoterapi Temelli Aktivitelerin Bilişsel Fonksiyona Etkisi

Berfin Yetkin¹, Fevziye Kaya¹, İlayda Türk¹, Hilal Bostancı Seçkin¹, Devrim Tarakcı¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Son yıllarda sanal çevrelerde uygulanan teknoloji temelli tedaviler rehabilitasyonda sıklıkla kullanılmaya başlanmıştır. Fakat literatürde bu uygulamaların bilişsel fonksiyonlar üzerindeki etkileri çok fazla incelenmemiştir. Bu çalışmanın amacı, gerçek ve sanal çevrede ergoterapi müdahalesi alan kişilerin bilişsel fonksiyonlarındaki potansiyel değişimleri görmek ve arasındaki farkı ortaya çıkarmaktır. Bu çalışmada, gerçek ve sanal ortamlarda gerçekleştirilen ergoterapi temelli aktivitelerin bilişsel fonksiyona olan etkisi incelenmiştir.

Gereç-Yöntem: Bilişsel fonksiyonlar; dikkat, bellek, problem çözme becerileri ve bilişsel esneklik gibi alanlarda değerlendirilmiştir. Ölçümlerde Wisconsin Kart Eşleme Testi (WCST), Yıldız Silme Testi gibi standardize edilmiş testler kullanılmıştır. Sanal ve gerçek çevrede çalışmaya dâhil edilen 20 olguya haftada 2 seans olmak üzere toplam 8 seans ergoterapi müdahaleleri uygulanmıştır.

Bulgular: Olguların Wisconsin Kart Eşleme Testi ve Yıldız Silme Testlerinde istatistiksel olarak anlamlı farkın olduğu bulundu ($p < 0.05$).

Sonuç-Tartışma: Sonuçlar, ergoterapi temelli aktivitelerin bilişsel fonksiyonları desteklemede etkili bir müdahale yöntemi olabileceğini göstermektedir. Çıkan gerçek ve sanal çevredeki bulgulara göre; sanal çevrede yapılan müdahalelerin bilişsel fonksiyonlar üzerine olumlu etkileri olabileceği görülmüştür. Terapi planlamasında aktivitenin uygun ortamının seçilmesinin önemli olduğu sonucuna varılmıştır. Bu çalışma sanal çevrede kişinin potansiyelini değerlendirme ve terapi yöntemlerini daha etkili bir şekilde tasarlama konusunda yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi, Bilişsel Fonksiyon, Gerçek Ortam, Sanal Ortam, Terapi Etkisi

P008

Ergoterapi Perspektifinden İnternet Oyun Oynama Bozukluğunun İncelenmesi: Bir Derleme Çalışması

Beyzanur Demirci¹, Özden Erkan Oğul²

¹ Bezmialem Vakıf Üniversitesi

² İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: İnternet oyun oynama bozukluğu (İOOB), internetin oyun oynama amacıyla aşırı kullanılması ve bu kullanımın ciddi problemlere yol açmasıyla karakterize bir bozukluktur. İOOB olan bireyler diğer aktivitelerde geçirdikleri zamanı azaltarak internet oyunu oynarlar. Bu durum yaşam fırsatlarının kaçırılmasına; normal rutin, kişisel bakım, gerçek dünyadaki sosyal etkileşim ve önemli sorumlulukların engellenmesine neden olmaktadır. Mevcut çalışmada amaç, İOOB bozukluğu ile ilgili yapılan çalışmaları ergoterapi perspektifinden incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bunun için, çeşitli veri tabanlarından (COCHRANE, Medline, Embase, CINAHL, Google Scholar) 2019-2024 yılları arasında bulunan makaleler taranmıştır. Anahtar kelime olarak, “occupational therapy AND internet gaming disorder OR problematic internet use OR pathological internet use OR internet addiction” kullanılmıştır. Bu alana katkı sağlamış yazı ve araştırmalardan yararlanılmıştır.

Bulgular: Yapılan kesitsel çalışmalar, bozukluğun genç yaş gruplarında daha yaygın olduğunu ortaya koymuştur ve farklı disiplinler tarafından yapılan müdahaleler çoğunlukla ergenleri ele almaktadır. Çalışmalar, İOOB bozukluğu tanılı kişilerin bilişsel olarak etkilenim gösterdiklerini, akademik performanslarının düştüğünü, uyku problemleri yaşadıklarını, günlük yaşam aktivitelerine katılımlarının azaldığını ve buna bağlı olarak yaşam kalitelerinin düştüğünü göstermektedir. Müdahalede özellikle bilişsel davranışçı terapi yöntem ve protokolleri öne çıkmaktadır. Buna ek olarak grup terapisi, motivasyonel stratejiler, farkındalık eğitimi, çözüm odaklı yaklaşımlar ve ebeveynlere yönelik eğitimler de İOOB tanılı gençlere uygulanan müdahaleler arasındadır.

Sonuç-Tartışma: İOOB, Dünya Sağlık Örgütü tarafından tanınan, teknolojinin gelişmesiyle birlikte giderek artan zihinsel sağlık sorunudur. Bu alanda yapılan çalışmalar ve müdahaleler umut verici sonuçlar sunmakla birlikte, problemin daha iyi anlaşılması ve etkili çözümler geliştirilmesi için gelecekte ergoterapi müdahalesini içeren daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi, İnternet Bağımlılığı Bozukluğu, Video Oyunları

P009

Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Olan Bir Olguda Hippoterapinin Öfke Kontrolü ve Sosyal Beceriler Üzerine Etkisi

Fatmanur Ata¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Çalışmada Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu olan 10 yaşındaki bir olguya ergoterapist ve fizyoterapist eşliğinde gerçekleştirilen hippoterapinin, öfke kontrolü ve sosyal becerilere olan etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma Ocak 2024-Mart 2024 tarihleri arasında İstanbul ilinde, Beykoz Belediyesi Spor Ormanında yer alan at çiftliğinde gerçekleştirildi. Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu (GKB) olan olguya ergoterapist ve fizyoterapist eşliğinde, 40 dakika olacak şekilde 10 seans hippoterapi seansı verildi. Olgudaki mevcut koordinasyon bozukluğunu değerlendirebilmek için Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Anketi, olgunun öfke kontrolünü gerçekleştirememesine yönelik Novaco Öfke Envanteri (NÖE) ve olgunun sosyal becerilerini değerlendirmek için Sosyal Beceriler Değerlendirme Ölçeği (SBDÖ/7-12) uygulandı. Testler 10 seanslık müdahalenin öncesinde ve sonrasında olmak üzere iki kez uygulandı. Elde edilen veriler ergoterapist ve fizyoterapist aracılığıyla kaydedilerek karşılaştırmalar gerçekleştirildi.

Bulgular: Değerlendirme sonuçlarına göre, olgunun 15 sorudan oluşan Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Anketinden hippoterapi öncesinde aldığı puan 29 iken hippoterapi sonrasında 41'e yükseldi. NÖE'de ise 87 puandan 73 puana gerileyerek öfkesini kontrol edebilme becerisinde artış gözlemlendi. Olgunun SBDÖ sonuçlarına bakıldığında ise müdahale öncesinde 156 olan ortalama değer, 10 seans sonunda 178'e yükseldi.

Sonuç-Tartışma: Çalışmanın sonunda hippoterapi seanslarında ergoterapi ve fizyoterapi mesleğinin interdisipliner çalışması neticesinde olgunun at üzerinde geçirdiği süre boyunca sakinliğini uzun süre koruyarak öfke kontrolünü sağlamaya yönelik becerilerinin geliştiği ve at üzerinde kurulan birliktelikle sosyal iletişim becerilerinin arttığı görülmüştür. Yapılan çalışmalarda GKB tanılı bireylerde hippoterapi alanında ergoterapi ve fizyoterapi müdahale çalışmalarının sınırlı sayıda olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmanın literatüre katkı sağlamasıyla tanıya yönelik farklı çalışmaların da gerçekleştirilebileceği konusunda yol gösterici olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergoterapi, Fizyoterapi, Hippoterapi, Sosyal Beceriler

P0010

Ergoterapi Bölümü Meslekki Uygulama Öğrencilerinin Sanal Gerçeklik Deneyimlerinin İncelenmesi

İbrahim Yavuz Tatlı¹, Emrah Afşar¹

¹ Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Giriş: Sanal gerçeklik teknolojisi son zamanlarda ergoterapi klinikleri için merak edilen envanterlerden olmaya başlamıştır. Bu çalışma, ergoterapi öğrencilerinin klinik karar verme düşüncelerini anlamak adına sanal gerçeklik deneyimlerini incelemeyi amaçlamıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırmaya ‘rehabilitasyon teknolojisi’ mesleki uygulama dersini alan 57 ergoterapi öğrencisi katılmıştır. Katılımcılara, ‘Oculus Quest 2’ sanal gerçeklik gözlüğü ve ‘Microsoft Xbox 360-Kinect’ cihazları bir program dahilinde 15’er dakika denetlenmiş ve katılımcıların ilk deneyimleri 15 soruluk bir anket ile sorgulanmıştır. Anket, 8 yıl rehabilitasyon teknolojisi tecrübesi olan bir ergoterapist tarafından hazırlanmıştır. Anketin içeriği ‘duyu-motor fonksiyonlar, eğlence deneyimi, klinik kullanım kolaylığı’ başta olmak üzere cihazların fayda-risk durumlarını karşılaştıran 12 başlıktan oluşmaktadır. Ankette cevap seçenekleri ‘Sanal gerçeklik gözlüğü’, ‘Kinect hareket algılayıcı’ ve ‘Her ikisi’ şeklinde olmuştur.

Bulgular: Katılımcılar genel olarak sanal gerçeklik gözlüğü için daha fazla duyu fonksiyon becerisine ihtiyaç olduğunu düşünmüş, bu fonksiyonlar arasında en yüksek oran propriosepsiyon duyusuna ait olmuştur (%61,4). Deneyim keyfi bakımından sanal gerçeklik gözlüğü %50,9 ile daha çok seçilirken diğer yandan kaza riskinin daha fazla olduğu düşünülmüştür (%84,2). Sanal gerçeklik gözlüğü ince motor beceri yönünden daha zorlu görülürken (%60,7), Kinect, kaba motor beceri yönünden daha zorlu görülmüştür (%53,6). Katılımcılar tarafından daha steril olduğu düşünülen Kinect (%75,4), ev programı (%50,9) ve kullanım kolaylığı yönünden de sanal gerçeklik cihazına göre daha fazla tercih edilmiştir (%59,6).

Sonuç-Tartışma: Katılımcılara göre sanal gerçeklik cihazlarının görece farklı fayda ve riskleri belirtilmiştir. Buradan hareketle, gelecekte ilgili cihazları deneyimleyen ergoterapi öğrencilerinin kliniklerinde iki envantere de yer verebileceğini düşünmekteyiz. Sanal gerçeklik cihazları arasındaki farkları inceleyecek gelecek araştırmaların ergoterapistlerin klinik karar verme sürecini kolaylaştıracağını söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik, Ergoterapi, Klinik Karar Verme

P0011

1.ve 4. Sınıf Ergoterapi Öğrencilerinin Serbest Zaman Motivasyonlarının İncelenmesi

Müberra Kalender¹, Büşra Kibar¹, İlayda Işık¹, Ayşenur Özdeğirmenci¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Anlamli serbest zaman aktiviteleri, bireylerin genel bir anlam duygusu geliştirmelerini sağlar (Iwasaki, MacKay, Mactavish ve ark., 2006). Öğrencilerin eğitim sürecindeki genel memnuniyetlerini ve katılımlarını anlamak açısından, serbest zaman aktivitelerine olan motivasyonlarının incelenmesi son derece önemlidir. Bu çalışmanın amacı 1. ve 4. sınıf ergoterapi öğrencilerinin serbest zaman motivasyonlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma kapsamında 1. ve 4. sınıf ergoterapi öğrencilerinden anketler aracılığıyla veri toplanmıştır. Ankete katılan 64 öğrencinin serbest zaman aktivitelerine olan motivasyonları ölçülmüştür. Serbest Zaman Motivasyon Ölçeği, 28 madde ve toplam 7 alt boyuttan oluşmaktadır. Ayrıca, ölçekte yer alan alt boyutlar içsel motivasyon, dışsal motivasyon ve motivasyonsuzluk olarak üç ana grupta sınıflandırılmaktadır. Katılımcılardan ölçekte yer alan ifadeleri “Hiç Katılmıyorum (1)” ve “Tamamen Katılıyorum (7)” şeklinde değerlendirmeleri istenmiştir.

Bulgular: Bu çalışmaya gönüllü olarak toplam 64 öğrenci dâhil olmuştur. Anket çalışmasına katılan Ergoterapi öğrencilerinin %54,69’u 1. sınıf, %46,88’i ise 4. sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Katılımcıların serbest zaman motivasyonlarını incelemeye yönelik yapılan anketin sonuçlarına göre 1. sınıf öğrencilerin anket sonucu ortalaması 135, 4. sınıf öğrencilerin ortalaması ise 141,26 olarak bulunmuştur.

Sonuç-Tartışma: Yaptığımız anket çalışmasında 1. sınıfta öğrenim gören kişilerin serbest zaman motivasyonlarının 4. sınıfta öğrenim gören kişilere göre düşük olduğu gözlemlenmiştir. Gökalp Demir’in çalışmasında bahsini ettiği; üniversite öğrencilerinin öğrenim gördüğü sınıf seviyesi azaldıkça amaç ve yöntem belirlemelerinde negatif düşünüş yaşanması durumu (Demir, 2020) yapılan anket sonucunu destekler niteliktedir. 1. sınıf öğrencilerinin serbest zamanlarını anlamalı ve amaçlı aktiviteler ile değerlendirebilmeleri için farklı ilgi alanlarına hitap eden etkinlikler düzenleyerek öğrencilerin kendilerini ifade etmeleri sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Zaman, Motivasyon, Ergoterapi Öğrencileri

P0012

Enstrüman Çalan Bireylerde Ortaya Çıkabilecek Risk Faktörlerinin ve Koruyucu Ergoterapi Müdahalelerinin Belirlenmesi

Edanur Kılınç¹, İrem Yavuz¹, Hilal Bostancı Seçkin¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Koruyucu ergoterapi, belirli risk faktörlerine odaklanarak önleyici yaklaşımlar geliştirmek ve erken müdahalelerde bulunmaktır. Enstrüman çalan bireylerde tekrarlayıcı hareketler, uzun süreli oturma, büyük ve ağır enstrüman kullanımı gibi risk faktörleri, aktivite performansını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Çalışmamız, enstrüman çalan kişilerin enstrüman çalma aktivitelerindeki risk faktörlerini belirleyerek oluşabilecek yaralanmaları önlemeyi ve aktivite katılımını arttırmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya, 22-25 yaş aralığında olan ve bas gitar, ut, kemençe, bağlama, keman çalan 5 kişi dâhil edilmiştir. Üst ekstremiteye özgü problemlerin belirlenmesi amacıyla katılımcılara Kol, Omuz ve El Sorunları Hızlı Anketi (Quick Dash) ve Quick Dash- Müzisyenler değerlendirmeleri uygulanmıştır. Katılımcılar, gözlem ve video kayıt yöntemleriyle değerlendirilmiştir. Enstrüman çalarken vücut postürlerinin değerlendirilmesinde REBA (Rapid Entire Body Assessment) yöntemi kullanılmıştır. Diğer risk faktörlerinin belirlenmesi için katılımcılara Yorgunluk Şiddet Ölçeği, Ağrı-Öz Yeterlilik Anketi, Beck Anksiyete Ölçeği uygulanmıştır.

Bulgular: Değerlendirme sonuçlarına göre, katılımcıların Quick Dash ve Quick Dash- Müzisyenler ölçeklerinden aldıkları puanlar 2,27 ile 36 arasında değişmektedir. Bu sonuçlar, katılımcıların üst ekstremiteye özgü az sorun yaşadıklarını göstermektedir. Kişilerin REBA değerlendirmelerine göre orta ve çok yüksek risk düzeyleri aralığında sonuçlar saptanmıştır. Yorgunluk Şiddet Ölçeği sonuçları 0,77-5,44 aralığında ve Ağrı Öz Yeterlilik Anketi sonuçları 31-41 aralığında saptanmıştır. Beck Anksiyete Ölçeği sonuçları ise 0-51 aralığında saptanmıştır.

Sonuç-Tartışma: Yapılan değerlendirme sonuçlarına göre, risk faktörlerinin azalması için kişilere konuya yönelik eğitim verilmesi ve önleyici yaklaşımların öğretilmesi gerektiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Koruyucu Ergoterapi, Ergonomi, Enstrüman

P0013

Disleksili Çocuklarda Dokunsal Algının Yürütücü İşlevlerle İlişkisi

Zehra Akyol¹, Furkan Cangi²

¹ Özel Pera Kampüs Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi

² Self Metacognition Institute

Giriş: Disleksi, özellikle çocuklarda okuma, yazma ve dil becerilerinde zorluklara yol açan bir öğrenme güçlüğüdür. Yürütücü işlevlerin, öğrenme süreçleri üzerinde önemli bir etkisi olduğu bilinmektedir. Bu çalışma, disleksili çocuklarda dokunsal algıyı değerlendiren Sensory Integration Praxis Tests (SIPT) testinin bir alt maddesi olan Finger Identification ve yürütücü işlevleri değerlendiren Yönetici İşlev Davranışlarını Derecelendirme Ölçeği (BRIEF) arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamız 11 disleksili çocuk üzerinde gerçekleştirilmiştir. Katılımcılara, dokunsal algılarıyla ilgili bilgileri toplamak için SIPT testinin Finger Identification alt maddesi uygulanmıştır. Ayrıca, yürütücü işlevlerini değerlendirmek amacıyla Brief ölçeği kullanılmıştır. Her iki ölçeğin sonuçları arasındaki korelasyon, Pearson korelasyon katsayısı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Yapılan analizler, SIPT testinin Finger Identification alt maddesi ile Brief ölçeğinin planlama/organize etme, izleme ölçeği ve set değiştirme alt ölçekleri arasında düşükten orta dereceye kadar değişen pozitif korelasyonlar olduğunu ortaya koymuştur. En yüksek korelasyon, planlama/organize etme becerileriyle ($r=0.522$) gözlemlenmiştir. Bu, dokunsal algının, disleksili çocuklarda yürütücü işlevlerle özellikle planlama ve organizasyon ile ilişkili olduğunu göstermektedir.

Sonuç-Tartışma: Bu çalışma, disleksili çocuklarda dokunsal algının, özellikle planlama ve organize etme gibi yürütücü işlevlerle önemli bir ilişkiye sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Bulgu ve analizler, disleksi müdahalelerinde yürütücü işlevlerin önemini ve dokunsal algı becerilerinin desteklenmesinin potansiyel faydalarını vurgulamaktadır. Bu ilişkilerin daha derinlemesine anlaşılması için daha geniş katılımcı gruplarıyla ek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Disleksi, Yürütücü İşlevler, Dokunsal Algı

P0014

Ergoterapi Öğrencilerinde Akademik Özyeterliliğin Aktivite Rol Dengesine Etkisi

Aslı Sultan Demir¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Bu çalışma ergoterapi öğrencilerinde akademik öz yeterliliğin, aktivite rol dengesiyle olan ilişkisini açıklamaktır. Bireylerin akademik becerilerine ilişkin öz yeterliliklerini belirleme, problem çözme, akademik beklentilerini ve inancını tanımlayıp aktivite rol dengesi ile ilişkisi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışma Ergoterapi bölümünden öğrencileri tarafından yapılmıştır. Çalışmaya 26 gönüllü öğrenci dâhil edilmiştir. Öğrencilerin akademik öz becerilerini ve akademik yeterlilikleri hakkındaki düşünceleri için Akademik Özyeterlilik Formu; aktivite-rol dengesini belirlemek için Aktivite Rol Dengesi Anketi ile değerlendirilmiştir. Formlar Google Forms üzerinden doldurmuştur. Çıkan verilerin Microsoft Excel’de basit doğrusal regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların 23’ü kadın, 3’ü erkekti. Katılımcıların 11 kişi 4. sınıf, 6 kişi 3. sınıf, 5 kişi 2. sınıf, 4 kişi 1. sınıf öğrencilerini oluşturmaktaydı. Bu çalışmada ergoterapi öğrencilerinin akademik özyeterlilik algılarıyla aktivite rol dengesi arasında anlamlı ilişki olmadığı görülmüştür. Öğrencilerin aktivite rol dengesi ve akademik özyeterlilikleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunamamıştır ($p > 0,05$; $R^2 = 0,14$).

Sonuç-Tartışma: Çalışma akademik özyeterliliğin, aktivite rol dengesini açıklarken; kişilerin yaşamının her alanında öz benliklerine olan güvenini yansıttığını ve aktivite rol dengesinin de şekillendiğini düşünmekteyim. Ergoterapi öğrencileri ile yapılan bu çalışmada daha fazla sayıda öğrenci ile yapıldığında akademik beceriler ve rollerini daha iyi tanımlayıp okupasyonel stratejileri geliştirilmesi açısından öğrencilere daha iyi aktivite-rol dengesi sunacağını düşünmekteyim.

Anahtar kelimeler: Ergoterapi, Akademik Özyeterlilik, Aktivite Rol Dengesi

P0015

Geriatrik Rehabilitasyonda Sanat Terapi Uygulamalarının Ergoterapi Perspektifiyle İncelenmesi

Derya Alioğlu¹, Sümeyye Sarışahin¹, Ümit Uğurlu¹

¹ Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Giriş: Yaşlılık fiziksel, psikolojik ve sosyal boyutları ile değerlendirilmesi gereken bir süreçtir. Bireylerin yaşları ilerledikçe psikomotor yavaşlamanın meydana geldiği bilinmektedir. Araştırma kapsamında yapılan literatür taraması sonucu geriatrik bireylerde ergoterapi müdahalesi kapsamında uygulanan sanat terapisinin kognitif etkisini inceleyen çalışmalara yer verilmiştir.

Gereç-Yöntem: Araştırma yapılırken “Art Therapy veya Music Therapy veya Dance Therapy”, “Older People veya Geriatric Individuals”, “Occupational Therapy veya Ergotherapy” ve “Cognitive” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Bu kapsamda PubMed, Google Scholar ve OTSeeker veri tabanlarında Boolean arama yöntemiyle aramalar yapılmış olup araştırma kriterlerini sağlayan, 2017-2023 yılları arasında yayınlanmış 7 makale çalışmaya dâhil edilmiştir.

Bulgular: Sanat terapi alt türlerinden dans terapi, müzik terapi, drama terapi, el sanatları terapisi ve telerehabilitasyon temelli yaratıcı sanat terapi kullanılan değerlendirme ve müdahale yöntemlerindendir. Geriatrik popülasyonda müdahale programına sıklıkla eşlik eden bir diğer yöntem anımsama terapisidir. Müdahalelerin bilişsel işlevleri iyileştirmede, ilgili popülasyonda depresyonu azaltmada ve danışanların yaşam kalitesini artırmada etkili olduğu bulunmuştur. Ayrıca kişiye özel, anlamlı ve amaçlı okupasyonlara katılımın ilgili popülasyonda davranışsal semptomların yanı sıra bakım veren yükünü ve bakım “görevi” için harcanan zamanı azaltabileceği vurgulanmıştır.

Sonuç-Tartışma: Okupasyonel katılım sağlıklı yaşlanmanın ayrılmaz bir parçası olarak ifade edilebilir. Yaşlı yetişkinler için sanat terapisi destekli ergoterapi müdahalesi özellikle kognitif beceri gerektiren günlük yaşam aktiviteleri, yardımcı günlük yaşam aktiviteleri, sağlık yönetimi, sosyal katılım, dinlenme ve uyku gibi okupasyonel performans alanlarına katılımı destekler. Uygulanan müdahalelerin bireye özgü olması, süresi, sıklığı ve içeriği müdahalelerin kazanımlarını etkileyebilmektedir. Sanat terapisi destekli

ergoterapi müdahalesi sağlık hizmetlerinin bir parçası olarak entegre edilebilir. Geriatrik bireylerin bütüncül ihtiyaçlarını karşılamak için multidisipliner yaklaşımların benimsenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Geriatri, Sanat Terapisi, Kognitif, Ergoterapi

P0016

Müzişyenlere Yönelik almaya Bağlı Yaralanmayı Önleyici Güncel Ergonomi Müdahale Yaklaşımlarının İncelenmesi

Zehra Gümiş¹, Beyza Yılmaz², Mehmet Kaan İldiz³

¹ İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi

² Bezmialem Vakıf Üniversitesi

³ Üsküdar Üniversitesi

Giriş: Günümüzde müzişyenlerin sağlığı ve performansı, almaya bağlı kas-iskelet sistemi rahatsızlıklarından önemli ölçüde etkilenmektedir. Bu rahatsızlıklar, müzişyenlerin enstrümanlarını çalarken yaşadıkları ağrı, güçsüzlük, kontrol eksikliği, uyuşma ve karıncalanma gibi belirtilerle kendini göstermektedir. İlk olarak Zaza, Charles ve Muszynski (1998) tarafından tanımlanan “almayla ilişkili kas-iskelet sistemi rahatsızlığı (ÇBKİSH) veya playing related musculoskeletal disorders (PRMD)” terimi, bu tür rahatsızlıkları tanımlamak için kullanılmış ve müzişyenlerin bakış açısından yaralanmaları anlamaya odaklanmıştır. Bu çalışmanın amacı, müzişyenlere yönelik almaya bağlı yaralanmayı önleyici güncel ergonomi müdahale yaklaşımlarının incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: 2010 ile 2024 yılları arasında, “PRMD”, “ergonomics”, “intervention”, “musicians” ve “prevention” anahtar kelimeleriyle ilgili güncel yayınları belirlemek amacıyla PubMed, Google Scholar, ResearchGate akademik veri tabanları tarandı. Çalışmanın amacına uygun olarak tüm enstrüman grupları ile yapılan çalışmalar araştırma kapsamına dâhil edilmiştir.

Bulgular: Bu çalışmanın sonucuna göre literatürdeki yaklaşım oranlarının; pozitif psikoloji %1.85, kademeli almaya dönüş %1.85, mesleki adaptasyon modeli %1.85, bilişsel müdahale %5.56, zihinsel pratik %5.56, pratik %5.56, biyopsikososyal yaklaşım %5.56, önleyici eğitim %3.70, yoga %3.70, müzişyen sağlık eğitimi %9.26, zihin ve beden farkındalık eğitimi %9.26, ergonomik destek %7.41, postür %7.41, ergonomik modifikasyon %12.96 ve fiziksel egzersiz %18.52 olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç-Tartışma: İncelenen çalışmalar doğrultusunda mesleki adaptasyon modeli ve ergonomiye odaklanan rehabilitasyon sürecinin potansiyel katkısını inceleyen çalışmaların yetersiz olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Müdahalelerin pratik uygulanabilirliğini ve müzisyenlerin günlük yaşam kalitesine olan etkisini incelemek adına bu alanda daha fazla araştırma yapılmasına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Müzisyen, Ergonomi, Ergoterapi

P0017

Amputeli Bireyin Koruyucu Ergoterapi Kapsamında Değerlendirme Sonuçları

İrem Yavuz¹, Esra Nur Turhan¹, Gülşah Sönmez¹, Hilal Bostancı Seçkin¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Koruyucu rehabilitasyonun amacı kişinin yeniden sakatlanmadan korunması, var olan problemlerin ilerlenmesinin engellenmesidir. Amputasyon sonrasında vücut fonksiyonunda ortaya çıkan limitasyonlar aktivite seviyesini düşürmekte, kişinin iş verimliliğini etkilemekte ve ileri dönemde kümülatif yaralanmalara açık hâle getirmektedir. Çalışmamızda kişinin işyeri değerlendirmesini yaparak ileri dönemde oluşabilecek yaralanmaları önleyip, var olan verimliliğini koruyarak aktivitelerindeki maksimum bağımsızlığı amaçlamaktayız.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 43 yaşında alt ekstremitte sağ transtibial amputasyonu olan bir birey dâhil edildi. Birey Kişi-Çevre-Aktivite (PEO) Modeli kapsamında değerlendirildi. Bireyin okupasyonel performanslarında sorun yaşadığı alanları tespit etmek için Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) uygulandı. Katılımcının antropometrik ölçümleri mezura ile alındı. Ampute Vücut İmajı Ölçeği (ABİS), Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği (WHOQOL-BREF), Berg Denge Ölçeği, Vizüel Ağrı Skalası katılımcıya uygulandı. Değerlendirmeler ve uygulanan testler sonrasında çevre düzenlemeleri için bireye eğitim verildi.

Bulgular: Değerlendirme sonuçlarına göre bireyin Ampüte Vücut İmajı Ölçeği (ABİS) ABİS'ten aldığı toplam skor 25 olarak bulundu. Elde edilen skor vücut imaj algısının iyi olduğunu gösterdi. WHOQOL-BREF ölçeğinde alt parametrelerin yüzdeleri; genel sağlık durumu %60.71, fiziksel sağlık %50, psikolojik %95.83, sosyal ilişkiler %91.6, çevre %81.25 olarak hesaplandı. Berg Denge Ölçeği skoru 49- düşük risk olarak değerlendirildi.

Sonuç-Tartışma: Yapılan değerlendirme sonucunda, kişinin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen ve ileri dönemde mesleki yaralanmalara yol açabilecek durumlar olduğu belirlendi. Bu doğrultuda, kişiye bu alanları düzeltmeye yönelik koruyucu ergoterapi ve çevresel düzenlemeler eğitimi verildi.

Anahtar Kelimeler: Ergonomi, Koruyucu Ergoterapi, İş Yeri Değerlendirilmesi, Ampute

Adolesan Şizofreni Vaka Çalışması

Zeynep Eslem Ulusu¹, Rana Payam¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Giriş: Şizofreni; düşünce, davranış, algı, konuşma, iletişim, sosyal ilişkiler, dikkat, dürtü denetimi, çevre ile olan etkileşim, duygusal ifadeler, motor davranış alanlarında belirtiler gösteren, gerçeği değerlendirmenin bozulmuş olduğu, heterojen özellik gösteren psikotik bir hastalıktır. Tanı yaşı 20-40 yaş arası olsa da nadiren de olsa küçük yaşlarda da tanı konulabilir. 13 yaşında Adolesan bir bireyin aldığı bu tanı sosyal ve günlük yaşamını etkileyen zorluklarla karşılaşmasına sebebiyet verebilir. Tanının getirisi olarak psikotik düşünceler ve davranışsal bozukluk yaşayan 13 yaşında adolesan bir erkek hasta için multidisipliner ekip kapsamında ergoterapistle çalışılması istenmiştir. Ergoterapistin amaçları, geleneksel ve geleneksel olmayan ergoterapi müdahalelerini bir arada kullanarak hastayı günlük ve sosyal yaşama katılımını artırmaya odaklanmıştır.

Gereç-Yöntem: Ergoterapi müdahalesi iki aşamada gerçekleştirildi. Değerlendirme yöntemleri olarak MOCA ve COPM ölçeği kullanılarak uygulandı. Birinci aşamada hastanın günlük yaşama katılıma teşvik edilmesine ve farkındalığını artırılmasına odaklanıldı. İkinci aşamada ise sosyal katılımı ve sosyal iletişim becerileri gelişimi üzerinde duruldu.

Bulgular: MOCA ve COPM ölçekleri kullanılarak elde edilen müdahale sonrası puanlar, müdahalenin başarılı olduğunu gösterdi. Hastanın günlük yaşama katılımı, farkındalığı ve sosyal katılımı arttı. İletişime karşı negatif tutumu pozitif yönde gelişim sağladı.

Sonuç-Tartışma: Müdahale öncesi ve sonrası alınan sonuçların kapsamında psikiyatrik bozukluk yaşayan hastaların günlük yaşamı ve sosyal katılıma teşviğinde ergoterapistin önemli rolü vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Adolesan, Şizofreni, Ergoterapi, Günlük Yaşam, Katılım

P0019

Parlayan Duyular Festivali'nin Özel Gereksinimli Çocuklar Üzerindeki Etkisi

Abdulkadir Kaya¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Özel gereksinimli çocuklara yönelik “Engelliler Haftası”nda düzenlenecek olan Parlayan Duyular Festivali toplumun farkındalığını artırmayı ve özel çocuklara destek olmayı amaçlayan interaktif bir etkinliktir. Festival; özel çocukların yeteneklerini sergileyebilecekleri çeşitli etkinlikler, oyunlar, atölyeler ve performanslarla dolu bir günlük programdan oluşmaktadır. Bu çalışmanın amacı, toplumun tüm bireylerini bir araya getirerek özel gereksinimli çocuklara destek olmak, onların potansiyellerini keşfetmesini sağlamak ve en önemlisi toplumdaki yerlerinin farkındalığını artırmaktır.

Parlayan Duyular Festivali; çocukların karşılaşabilecekleri fiziksel, bilişsel ve duygusal zorluklara rağmen, spor ve fiziksel aktivitelere katılmalarına yardımcı olmak için terapötik tekniklerin kullanıldığı, amaca yönelik atölyelerle becerilerini geliştirmek için, spor ve rekreasyon faaliyetlerinden oluşan bir projedir. Bu proje planlanırken çocuklarda olumlu ve kapsayıcı bir deneyim oluşturmak için çocukların bireysel tercihleri, duysal hassasiyetleri ve gelişim düzeyleri göz önünde bulundurulacaktır. Planlanan bu proje, doğayla iç içe olup fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak çocuklar üzerinde olumlu etki sağlamayı hedeflenmektedir.

Doğada Yaşam Atölyesi: Doğada yaşam atölyesi, çocukların doğayı keşfetmelerine, doğal yaşamı anlamalarına ve doğa ile uyumlu bir şekilde yaşam becerileri kazanmalarına yardımcı olur.

Duyusal Atölye: Duyu atölyesi, çocukların duysal sistemlerini düzenlemelerine ve duysal uyaranlara daha iyi tepki vermelerine yardımcı olur. Her yıl yapılması planlanan Türkiye'nin ilk interaktif farkındalık festivali “Parlayan Duyular Fest” birinci yılında farkındalık oluşturmayı hedeflemektedir. Festivalin doğanın içinde açık havada İstanbul Anadolu Yakası Polonezköy’de Engelliler Haftası’nın ilk günü, 10 Mayıs 2024’te yapılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, Festival, Atölye

P0020

Ergoterapide Kolaj Yapma Aktivitesinin İnsan Üzerindeki Etkisi

Gülten Zeynep Tüz¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Kolaj yırtma, yapıştırma anlamına gelmektedir. Bir resimleme tekniğidir. Kolaj tekniği kendi içerisinde çeşitlere ayrılır. Her bir kolaj türü ve çalışması onu uygulayan kişiye göre sübjektiflik gösterir. Ergoterapi alanında psikiyatri, geriatri, pediatri gibi birçok alanda kullanılmasında fayda olan bu aktivite; birey üzerinde fiziksel ve psikolojik olarak olumlu etkiler oluşturmaktadır.

Kolaj, farklı medya ve malzemelerin bir araya getirilmesiyle yaratıcı bir ifade biçimi olarak çeşitli uygulama alanları bulmuştur. Farklı malzemelerle bir bütünü oluşturmayı, geniş çerçeveden bakmayı sağlıyor. Çeşitli malzemelerin sahip oldukları anlamları kullanarak yeni bir anlam yaratmayı, yaratmayla birlikte de farklı bir sonuç çıkarmaktadır. Kolaj tekniğini uygulayan kişiye, kişinin yaşına, ruh haline göre yaklaşımları da değişmektedir. Bu değişimler bireyi ve bireyin iç dünyasını gözlemlemeye yönelik imkân sağlamaktadır. Ergoterapide kullanılan kolaj tekniği, bireylerin motor becerilerini geliştirmenin yanında aynı zamanda hayal güçlerini geliştirerek kognitif açıdan düşüncelerini rahatça ifade edebilmeleri adına ortam oluşturmaktadır. Kişinin kendini dinlemesini sağlıyor ve bununla birlikte özgüveni arttırmaktadır. Bir grup insanla birlikte yapıldığında grup aktivitesi olması hasebiyle kişinin sosyal becerilerini geliştirir. Bunların hepsi kişinin yaşam kalitesini arttırmaktadır.

Ergoterapide kullanılan kolaj aktivitesinin birey üzerinde fizyolojik ve psikolojik olarak pozitif yönde etkisi vardır. Kolajın zenginliği; hayal gücüne hizmet ederek hayal gücünü ve motor becerilerini geliştirir ve seçicilik yetisi kazandırır. Ayrıca parçalarla bütünü oluşturmaya, zıtlıkları bir araya getirmeye, yeni imgeler oluşturmaya, bireyin iç dünyasını gözlemlemeye imkân sağlar. Bireyi fiziksel ve psikolojik anlamda geliştirip iyileştirerek yaşam kalitesini artırır.

Anahtar Kelimeler: Kolaj Aktivitesi, Sanat, Ergoterapi, Aktivite, Kolaj

P0021

Locked-In Sendromu Olan Hastalarda Yaşam Kalitesi ve Güncel Yaklaşımlar

Elif Karabulut¹, İbrahim Erarslan¹

¹ İstanbul Medipol Üniversitesi

Locked-In Sendromu (LIS); tetrapleji, alt kraniyal sinir felci ve korunmuş biliş, dikey bakış ve üst göz kapağı hareketleriyle anartri ile sonuçlanan nadir ve yıkıcı bir durumdur. Bilincin korunmasına rağmen, dikkat, yürütücü işlev, hafıza ve algıda bozulma gözlemlenmektedir. Bu hastalar, sadece oküler hareketler ve göz kırpmaya kullanarak kendilerini ifade edebilir, iletişim kurabilir ve çevreyle etkileşime girebilirler. LIS, yaşam kalitesini önemli ölçüde olumsuz etkilemektedir. Hastalar, iletişim kuramadıkları ve hareket eksikliği yaşadıkları için genellikle bu durumdan aşırı izolasyon hissetmekte ve depresyona yatkın hâle gelmektedir. LIS'li hastalarda yaşam kalitesi, sözlü iletişimin iyileşmesi ve toplum yaşamına gerçek bir entegrasyon ile ilişkilidir. Tıbbi bakım, rehabilitasyon ve iletişim teknolojisindeki ilerlemeler, aile ve arkadaşların önemli desteğine dayanarak, birçok hastanın daha sosyal hâle gelmesini sağlamıştır. Yaşam kalitesini arttırmak ve fonksiyonu iyileştirmek için baş, boyun ve gövde stabilizasyonunun hedeflenen rehabilitasyonu ve uygun bir tekerlekli sandalyeye uyum sağlanması, hareketliliğe yardımcı olmak için esastır. LIS'in rehabilitasyonunda fizyotristler, nörologlar, psikiyatrist, fizyoterapist, bilişsel terapist, konuşma terapisti, ergoterapist ve hemşirenin yer aldığı disiplinler arası bir ekip, hastaların durumlarını iyileştirmeye yardımcı olmaktadır. Bu noktada, ergoterapistler rehabilitasyonun erken dönemlerinden itibaren hastaların fiziksel, bilişsel, sosyal ve duygusal performans alanlarını değerlendirmekte, kişiye uygun yardımcı teknolojilerin kullanımı ile kişinin günlük yaşam aktivitelerine katılımını ve bağımsızlığını desteklemektedir. İletişim destekleyici teknolojilere, fizyolojik sinyallerle birlikte hastanın geri kalan duyularından yararlanmaya ve hastaların yaşam kalitesini iyileştirmeye artan bir ihtiyaç vardır. LIS'li hastalar çevre ile etkileşime girmek için yardımcı teknolojilere ihtiyaç duymaktadır. Şu anda, çok çeşitli yardımcı teknoloji (gözlük, tekerlekli sandalye, özel olarak tasarlanmış klavyeler, vb.) mevcuttur. Nöroteknolojik gelişmeler bu yönde çok şey vaat etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Güncel Yaklaşımlar, İletişim, Locked-In Sendromu, Yaşam Kalitesi

